

Innst. O. nr. 41

(2006-2007)

**Innstilling til Odelstinget
fra finanskomiteen**

Ot.prp. nr. 11 (2006-2007)

**Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i finanslovgivningen mv.
(forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.)**

Innhold

		Side			Side
1.	Proposisjonens hovedinnhold	5	6.	Forbud mot at banksjef er medlem av bankstyre og avvikling av fellesmøte styre/forstanderskap (sparebanker) og styre/representantskap (forretningsbanker) mv.	16
1.1	Sammendrag	5	6.1	Sammendrag	16
1.2	Komiteens merknader	5	6.2	Komiteens merknader	17
2.	Forvalterregistrering	6	7.	Fradragsberettiget pensjonssparing for frilansere	17
2.1	Sammendrag	6	7.1	Sammendrag	17
2.1.1	Om adgangen til forvalterregistrering ..	6	7.2	Komiteens merknader	18
2.1.2	Regulering av forvalterregistrering	6	8.	Spørsmål knyttet til sparebankstruktur	18
2.1.3	Rettsvern for forvalterregistrerte instrumenter	6	8.1	Sammendrag	18
2.2	Komiteens merknader	6	8.2	Komiteens merknader	19
3.	Obligasjoner med fortrinnsrett	7	9.	Økonomiske og administrative konsekvenser	19
3.1	Sammendrag	7	9.1	Sammendrag	19
3.1.1	Innledning	7	9.1.1	Forslag i kapittel 2 - forvalterregistrering	19
3.1.2	Nærmere om virkeområde	7	9.1.2	Forslag i kapittel 3 - obligasjoner med fortrinnsrett	19
3.1.3	Nærmere om virksomhetsbegrensningen	8	9.1.3	Forslag i kapittel 4 - gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner	19
3.1.4	Nærmere om fortrinnsrett til dekning ...	8	9.1.4	Forslag i kapittel 5 - adgang til å innhente politiattest for ansatte i Norges Bank	20
3.1.5	Nærmere om sikkerhetsmassens sammensetning	9	9.1.5	Forslag i kapittel 6 - forbud mot at banksjef er medlem av bankstyre og avvikling av fellesmøte styre/forstanderskap (sparebanker) og styre/representantskap (forretningsbanker) mv.	20
3.1.6	Nærmere om endringer i sikkerhetsmassens sammensetning	10	9.1.6	Forslag i kapittel 7 - fradragsberettiget pensjonssparing for frilansere	20
3.1.7	Nærmere om plikten til å etablere og føre register	10	9.2	Komiteens merknader	20
3.1.8	Nærmere om uavhengig gransker	10	10.	Merknader til de enkelte bestemmelsene i lovforslaget	20
3.1.9	Nærmere om krav om stadig beløpsmessig balanse	10	10.1	Sammendrag	20
3.1.10	Nærmere om verdivurderingsregler	11	10.2	Komiteens merknader	20
3.1.11	Nærmere om krav til bruken av obligasjonslån	12	11.	Komiteens tilråding	20
3.1.12	Nærmere om likviditetskrav	12	Vedlegg	27	
3.1.13	Nærmere om enkeltforfølgning, mislighold og betalingsstans	12			
3.1.14	Nærmere om felles gjeldsforfølgning ...	12			
3.2	Komiteens merknader	13			
4.	Gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner	14			
4.1	Sammendrag	14			
4.2	Komiteens merknader	15			
5.	Adgang til å innhente politiattest for ansatte i Norges Bank	15			
5.1	Sammendrag	15			
5.2	Komiteens merknader	16			

Innst. O. nr. 41

(2006-2007)

Innstilling til Odelstinget fra finanskomiteen

Ot.prp. nr. 11 (2006-2007)

Innstilling fra finanskomiteen om lov om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.)

Til Odelstinget

1. PROPOSISJONENS HOVEDINNHOLD

1.1 Sammendrag

Finansdepartementet legger i proposisjonen frem forslag til:

- enkelte endringer i gjeldende regler om forvalterregistrering av aksjer i norske selskaper
- nye regler om obligasjoner med fortrinnsrett som skal erstatte reglene i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2 om obligasjonslån med pantesikkerhet i utlånsportefølje
- en begrenset endring i lov om eiendomsmegling om gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner
- hjemmel i sentralbankloven for å innhente politiattest for ansatte i og andre med tjeneste for Norges Bank
- endringer i sparebankloven og forretningsbankloven som innebærer forbud mot at administrerende direktør er medlem av bankens styre, og opphevelse av reglene om fellesmøte mellom styre og hhv. forstanderskap og representantskap
- regler om fradragsberettiget pensjonssparing for frilansere.

I proposisjonen drøftes også enkelte spørsmål knyttet til sparebankstruktur.

1.2 Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Marianne Aasen Agdestein, Alf E. Jakobsen, Rolf Terje Klungland, Torgeir Micaelsen, lederen Reidar Sandal og Eirin Kristin Sund, fra Fremskrittspartiet, Gjermund Hagesæter, Ulf Leirstein, Jørund Rytman og Christian Tybring-Gjedde, fra Høyre, Svein Flåtten, Peter Skovholt Gitmark og Jan Tore Sanner, fra Sosialistisk Venstreparti, Magnar Lund Berge og Heikki Holmås, fra Kristelig Folkeparti, Hans Olav Syversen, fra Senterpartiet, Per Olaf Lundteigen, og fra Venstre, Lars Sponheim, viser til at forslagene er nærmere omtalt nedenfor i denne innstillingen og i Ot.prp. nr. 11 (2006-2007).

Komiteen viser til at det generelt kun er konkrete forslag som krever lovhjemmel og Regjeringens vurderinger vedrørende dette, som er gjengitt nedenfor i sammendragene under det enkelte punkt. Bakgrunnen for forslagene, utvalgsinnstillinger, gjeldende norsk rett, EØS-rett, høringsuttalelser mv. knyttet til det enkelte forslag, er redegjort nærmere for i nevnte odelstingsproposisjon. Også nærmere vurderinger vedrørende lovforslagene er i noen grad kun delvis gjengitt, eventuelt bare vist til.

Komiteen viser til retdebrev fra finansministeren 22. desember 2006, som er lagt til grunn for og vedlagt innstillingen.

Komiteen viser for øvrig til sine merknader nedenfor under de enkelte punkter.

2. FORVALTERREGISTRERING

2.1 Sammendrag

2.1.1 Om adgangen til forvalterregistrering

Spørsmålet om forvalterregistrering av innenlandske investorers aksjer i norske selskaper har vært tatt opp flere ganger. Forvalterregistreringsutvalgets utredning i NOU 2005:13 er imidlertid den første utredning av spørsmålet foretatt av et bredt sammensatt offentlig utvalg. Utvalget tilrådte i store trekk at gjeldende rett, med forbud mot forvalterregistrering for innlendinger og adgang til forvalterregistrering for utlendinger, videreføres.

I proposisjonen foreslås det, i samsvar med innstillingen fra utvalget, å videreføre kravet om at innenlandske eiere av aksjer i norske selskaper skal være direkteregistrert, slik at reell eier fremgår av registeret. Det foreslås således ikke å utvide adgangen til forvalterregistrering til å omfatte innenlandske investorer. Det legges særlig vekt på at adgang til forvalterregistrering ville svekke en effektiv myndighetskontroll og innebære en begrensning i forhold til gjeldende åpenhet og informasjon om eierforhold, eierstrukturer og maktforhold i næringslivet. Videre vektlegges at adgang til forvalterregistrering ville kunne medføre en svekkelse av mulighet til god eierstyring, selskapsledelse og aksjonærdemokrati, fordi aksjeeieres og selskapets muligheter til å skaffe seg informasjon om selskapets reelle eiermasse og eierkonstellasjoner ville bli begrenset. Departementet mener hensynet til åpenhet om eierskap, herunder de fordeler direkteregistrering medfører for kontrollmyndigheter og for selskapet selv, bør tillegges større vekt enn de fordeler forvalterregistrering kan medføre for den enkelte investor.

Det foreslås å videreføre gjeldende adgang til forvalterregistrering for utenlandske eiere av aksjer i norske selskaper. Det legges således opp til å videreføre skillet mellom innenlandske og utenlandske aksjeeiere mht. forvalterregistrering. Det legges særlig vekt på at det foreligger reelle ulikheter mellom hensynene som knytter seg til innenlandske og utenlandske aksjeeiere, blant annet det å forholde seg til et fremmed rettssystem, og at det er viktig å legge til rette for å sikre tilgangen på utenlandsk kapital for norsk næringsliv.

2.1.2 Regulering av forvalterregistrering

Det foreslås å lovfeste presiseringer av begrepe- ne "innenlandsk" og "utenlandsk" aksjeeier. For fysiske personer foreslås at vedkommende skal ha utenlandsk domisil og utenlandsk statsborgerskap for at vedkommende skal anses som "utenlandsk" i denne sammenhengen. Forslaget innebærer at utenlandsk statsborgere bosatt i Norge eller norske statsbor-

gere bosatt i utlandet ikke vil anses som "utenlandsk". For juridiske personer foreslås at selskap registrert i utlandet skal anses som "utenlandsk", med mindre selskapets hovedkontor befinner seg her i riket.

I proposisjonen foreslås å lovfeste en adgang for utenlandske aksjeeiere til å forvalterregistrere aksjer i selskaper notert på norsk regulert marked. Forslaget innebærer en opphevelse av gjeldende krav om samtykke fra Kredittilsynet.

Videre foreslås å presisere i lovteksten at adgangen til forvalterregistrering også gjelder i forhold til aksjeselskap som har registrert aksjene i et verdipapirregister.

Det foreslås en hjemmel til at forvaltere gjennom forskriftsregler kan pålegges en periodisk rapporteringsplikt hvoretter forvaltere med jevne mellomrom skal levere oppdaterte opplysninger om eierne av aksjene som forvaltes til offentlige myndigheter eller andre. En slik informasjonsplikt vil kunne bidra til større åpenhet om utenlandske eierforhold og eierstrukturer i norske selskap.

I proposisjonen foreslås også å innføre en hjemmel til at det i forskrift kan gis nærmere regler om tvangssalg av finansielle instrumenter registrert på forvalterkontoer som forvaltes av noen uten godkjenning, eller der forvalter ikke oppfyller sin opplysningsplikt.

2.1.3 Rettsvern for forvalterregistrerte instrumenter

Etter gjeldende regler oppnås rettsvernsvirkninger ved rettstiftelser i finansielle instrumenter ved registrering i rettighetsregisteret, jf. verdipapirregisterloven § 7-1. Overføringer av finansielle instrumenter mellom forskjellige beholdninger på samme forvalterkonto gir ikke tilsvarende rettsvirkninger, jf. verdipapirregisterloven § 6-3 femte ledd siste punktum.

Det foreslås regler om rettsvern for rettstiftelser i finansielle instrumenter som er utstedt i et verdipapirregister med konsesjon etter verdipapirregisterloven § 3-1 og som er registrert på forvalterkonto i et slikt verdipapirregister. Slike rettsstiftelser vil etter forslaget få rettsvirkninger etter reglene i verdipapirregisterloven §§ 7-1 og 7-2, når forvalteren har fått melding om rettsstiftelsen.

2.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag til endringer i aksjeloven, allmennaksjeloven og verdipapirregisterloven vedrørende forvalterregistrering, jf. henholdsvis VII, IX og XII i komiteens tilråding.

3. OBLIGASJONER MED FORTRINNSRETT

3.1 Sammendrag

3.1.1 Innledning

Ved lov 13. desember 2002 nr. 77 ble det gitt nye regler om obligasjoner med pantesikkerhet i utlånsportefølje. Formålet med slike regler er å legge til rette for at kredittforetak kan hente inn kapital på gunstige vilkår, og låne dette ut igjen for eksempel som pantsikrede boliglån. Gunstige innlån skal føre til at også renten på utlånene blir lav. For å bidra til gunstige innlån skal kreditorenes risiko for tap være lav.

Den 13. februar 2004 ble utkast til utfyllende forskrift om særskilt sikrede obligasjoner, utarbeidet av Kredittilsynet og representanter fra finansnæringen i fellesskap, sendt på høring av Finansdepartementet. I høringsrunden fremkom det at det var behov for endringer av lovreglene. Det var blant annet ikke hjemmel for en del ønskede forskriftsregler.

Etter forslag i Ot.prp. nr. 58 (2004-2005) vedtok Stortinget (lov 10. juni 2005 nr. 43) justeringer i lovreglene som skulle avhjelpe disse forholdene. Det har imidlertid i ettertid vist seg at finansnæringen likevel mener de vedtatte lovreglene ikke i tilstrekkelig grad legger til rette for etablering av foretak som kan utstede særskilt sikrede obligasjoner. Dette skyldes blant annet at pantsettelse av lånefordringer banker har på forbrukere krever aktivt samtykke fra lånekunden.

På denne bakgrunn legges det nå opp til å oppnå det samme formålet, billig funding (innhenting av kapital) av kredittforetak som kan gi grunnlag for billige utlån, gjennom en teknisk annerledes modell, obligasjoner med fortrinnsrett, som unngår de pantedrettslige utfordringene finansnæringen i ettertid har påpekt i regelverket for særskilt sikrede obligasjoner.

Formålet med de foreslåtte lovreglene om obligasjoner med fortrinnsrett er å legge til rette for et godt rammeverk både for utsteder og for obligasjonseier, samtidig som regelverket skal være konkurransedyktig og sammenlignbart i forhold til tilsvarende regelverk i andre land.

Finansdepartementet sendte 23. mars 2006 ut et høringsnotat om fortrinnsberettigende obligasjoner.

Departementet foreslår endringer i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2 underkapittel IV "Obligasjonslån med pantesikkerhet i utlånsportefølje". Den eksisterende modellen foreslås erstattet med en modell hvor obligasjonseierne gis fortrinnsrett til dekning ved fellesforfølgning. Begrunnelsen for og hovedmålet med å åpne for en pantsettelse av utlånsporteføljen til fordel for obligasjonseierne, var å sikre obligasjonseierne fortrinnsrett foran andre kreditorer ved konkurs hos obligasjonsutstederen (kre-

dittforetaket). Å gå over fra en modell med avtalepant til en lovfestet fortrinnsrett til dekning, innebærer ingen endring på dette punktet.

Markedsaktørene har avdekket enkelte problemer som fører til større etableringskostnader og vanskeligheter forbundet med utstedelse av obligasjoner med pantesikkerhet i utlånsportefølje enn opprinnelig forutsatt. Problemet har i hovedsak vært at sikring av rettsvern og eventuell innhenting av samtykke fra kredittforetakets lånekunder etter gjeldende rett viser seg å være tids- og kostnadskrevende.

Endringene som foreslås er ikke ment å innebære noen svekkelse av obligasjonseierne sine interesser. Obligasjonseierne gis etter forslaget til nye lovregler en lovfestet prioritert rett til dekning i det sikkerhetsmassen utbringer ved realisasjon i konkurs. Eventuelle krav som ikke blir dekket av realisasjonsutbyttet, stilles på lik linje med øvrige kreditors krav i boet. Kredittforetakets øvrige kreditorer, som ikke har fortrinnsrett, vil heller ikke stilles noe dårligere som følge av en overgang til et system med fortrinnsrett. I et system med panterett ville de særskilt sikrede obligasjonene få pant i fordringer som nominelt oversteg obligasjonsgjelden, og som ventelig ville ha den relativt høyeste kvaliteten.

Forslaget om en omlegging til et system med fortrinnsrett tar også sikte på å løse problemet med behov for særskilt tinglysning av frempanterett samt omsetningsbegrensningen som følger av kravet til aktivt samtykke etter finansavtaleloven § 45 første ledd ved overdragelse av fordringer. En fortrinnsrett er ikke en pantsettelse, og kravet til aktivt samtykke ved overdragelse kommer ikke tilsvarende til anvendelse, jf. panteloven § 1-3. Ved å gå bort fra en modell med avtalepant, vil kredittforetaket beholde kreditorposisjonen fullt ut overfor lånekundene. Dette vil ikke medføre noen svekkelse av forbrukervernet. Så lenge utlånet beholdes i kredittforetaket eller dets konkursbo, vil ikke et krav om samtykke til overdragelse bli utløst. Et eventuelt salg i en insolvenssituasjon vil derimot kunne utløse samtykkekravet i finansavtaleloven § 45. Utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett vil ikke berøre en bostyrers plikt til å ta hensyn til lånekundene ved forvaltning av et kredittforetak etter eventuell konkursåpning.

Høringsinstansene som har uttalt seg om dette, støtter forslaget om en endring fra en panterettslig modell til en modell hvor obligasjonseierne gis fortrinnsrett til dekning ved fellesforfølgning.

3.1.2 Nærmere om virkeområde

Dagens regler åpner for at kredittforetak kan oppnå obligasjonslån sikret ved pant i utlånsportefølje. I likhet med det som tidligere har vært uttalt, ser departementet ikke grunnlag for å foreslå materielle end-

ringer av virkeområdet for finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2 underkapittel IV.

Det er i høringsnotatet argumentert for at betegnelsen "fortrinnsberettigende obligasjoner" blant annet er valgt for å få frem at det ikke er tale om en tinglig rett, men en obligatorisk rett som er gitt særskilt vern i loven. Departementet har sett hen til høringsinstansenes uttalelser om betegnelsen. "Fortrinnsberettigende obligasjoner" er en forholdsvis tung betegnelse. Etter departementets vurdering er det hensiktsmessig med en betegnelse som gir en dekkende karakteristikk av modellen, samtidig som den er praktisk anvendelig. Etter departementets vurdering synes betegnelsen "obligasjoner med fortrinnsrett" å være et godt alternativ. Departementet foreslår derfor at denne benyttes.

Med obligasjoner med fortrinnsrett menes ihen- dehavobligasjoner utstedt som mengdegjeldsbrev med fortrinnsrett til dekning i kredittforetakets sikkerhetsmasse. Fortrinnsretten bygger på avtale mellom kredittforetaket og obligasjonseierne. Departementet ser det som hensiktsmessig at det tas inn en bestemmelse i loven som definerer innholdet av betegnelsen og viser til lovforslaget § 2-25.

Departementet foreslår at betegnelsen "obligasjoner med fortrinnsrett" bare får anvendelse om obligasjoner som er omfattet av denne ordningen. Det vises til lovforslaget § 2-26. Departementet finner ikke grunn til å innføre et krav om at betegnelsen må benyttes.

3.1.3 *Nærmere om virksomhetsbegrensningen*

Departementet ser det ikke som nødvendig å innføre et krav om særskilt tillatelse for å utstede obligasjoner med fortrinnsrett. Gjennom prøving av vedtektene, vil tilsynsmyndigheten kunne vurdere om virksomheten er innrettet i samsvar med de kravene som stilles i loven.

Departementet foreslår videre å opprettholde kravet om at foretakets vedtektsfaste formål skal være å yte eller erverve bolighypoteklån, eiendoms- hypoteklån, lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder eller offentlige lån, og å finansiere utlånsvirksomheten hovedsakelig ved utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett. Det vises til lovforslaget § 2-27 første ledd. Ordlyden i lovforslaget § 2-27 første ledd bokstav a presiseres ved at ordet "enten" tas ut.

Departementet foreslår at bestemmelsen i finansieringsvirksomhetsloven § 2-26 annet ledd videreføres. Kredittforetaket skal gi melding til Kredittilsynet senest 30 dager før det første gang utsteder obligasjoner med fortrinnsrett, jf. lovforslaget § 2-27 annet ledd.

Når det gjelder spørsmålet om overgangsregler, slutter departementet seg til uttalelsene fra Finansnæ-

ringens Hovedorganisasjon (FNH) og Sparebankforeningen og Justisdepartementet. Departementet har sett hen til at det både i dag og i fremtiden kan forekomme foretak som ønsker legge om sin virksomhet til å utstede obligasjoner med fortrinnsrett, og at dette bør være mulig uten å samtidig måtte si opp øvrige obligasjonslån. Etter departementets vurdering bør slike foretak gis en viss tid til å endre virksomheten. Departementet foreslår derfor at Kredittilsynet kan samtykke til at etablerte kredittforetak i en begrenset periode kan utstede obligasjoner med fortrinnsrett før tidligere ytede obligasjonslån, som ikke omfattes av finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2 IV, er innløst. Kredittilsynets samtykke kan gis for en periode på ett år, med mulighet til forlengelse for ytterligere ett år. Det vil være naturlig at Kredittilsynet i tilfelle blant annet stiller vilkår om at nye vedtekter er på plass før det kan utstedes obligasjoner med fortrinnsrett. Det er ikke meningen at kredittforetaket permanent skal kunne drive parallelle virksomheter, men det foreslås åpnet for at kredittforetaket kan utstede obligasjoner med fortrinnsrett i en periode hvor det samtidig endrer sin virksomhet. Virksomheten som består i å utstede obligasjoner med fortrinnsrett skal i tilfelle holdes atskilt fra kredittforetakets øvrige virksomhet, og Kredittilsynet kan sette vilkår for å sikre slik atskillelse. Det vises til lovforslaget § 2-27 fjerde ledd.

3.1.4 *Nærmere om fortrinnsrett til dekning*

Departementet foreslår at den panterrettslige modellen erstattes med en modell hvor obligasjonseierne gis eksklusiv, lik og forholdsmessig fortrinnsrett til dekning av det sikkerhetsmassen utbringer ved en likvidasjon av kredittforetaket. Det vil være nødvendig for kredittforetaket å inngå derivatavtaler for å sikre seg mot rente- og valutarisiko, slik at kravet til stadig beløpsmessig balanse og likviditetskravet kan opprettholdes. Slike derivatavtaler kan inngå som en del av sikkerhetsmassen, jf. lovforslaget § 2-28 første ledd bokstav e. Departementet vil bemerke at det, av hensyn til obligasjonseierne behov for rettidig betaling, vil være nødvendig at derivatmotpartenes rettigheter begrenses, blant annet ved at adgangen til oppsigelse, heving og motregning avskjæres. Nærmere krav til derivatavtalene fastsettes i forskrift. Derivatmotpartene har imidlertid et tilsvarende behov for rettidig oppgjør. Departementet foreslår at motparter i derivatavtaler som inngår i sikkerhetsmassen gis fortrinnsrett på linje med eiere av obligasjoner med fortrinnsrett. Departementet viser til vurderingen av likestilling av derivatmotparter og obligasjonseieres rettigheter i Ot.prp. nr. 58 (2004-2005) kapittel 3.5.

Departementet foreslår i samsvar med høringsuttalelsene fra FNH og Sparebankforeningen at det inn- tas en uttrykkelig bestemmelse om at eiere av obliga-

sjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e har eksklusiv, lik og forholdsmessig fortrinnsrett til dekning i den sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Det vises til lovforslaget § 2-35 første ledd første punktum.

Fortrinnsretten er generell og gjelder ved konkurs, gjeldsforhandling, avvikling og offentlig administrasjon. Det vises til lovforslaget § 2-35 og nærmere omtale av dette nedenfor.

Fortrinnsretten går foran andre avtaler. Departementet foreslår at midler som inngår i sikkerhetsmassen ikke kan pantsettes eller gjøres til gjenstand for utlegg, arrest eller annen tvangsforretning til fordel for enkelte av foretakets kreditorer. På bakgrunn av uttalelsene til FNH og Sparebankforeningen foreslår departementet at det heller ikke kan avtales motregningsrett, tilbakeholdsrett eller liknende i midler som inngår i sikkerhetsmassen. Departementet foreslår videre en bestemmelse hvor Kongen i forskrift kan gjøre unntak fra dette for derivatavtaler som utgjør en del av sikkerhetsmassen. Det vises til lovforslaget § 2-30.

3.1.5 Nærmere om sikkerhetsmassens sammensetning

Departementet foreslår en bestemmelse som uttrykkelig angir hvilke fordringer som kan inngå i sikkerhetsmassen. Det vises til lovforslaget § 2-28 første ledd.

Sikkerhetsmassen kan bare bestå av visse nærmere angitte fordringer. Et kredittforetaks utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett bygger på et balanseprinsipp, der verdien av sikkerhetsmassen til enhver tid skal overstige verdien av obligasjonseiernes fordringer, se nærmere om dette nedenfor. Obligasjonenes løpetid samsvarer imidlertid ikke alltid med løpetiden for lånene som inngår i sikkerhetsmassen. Det kan derfor være vanskelig i praksis å oppnå verdimelessig balanse til enhver tid. Balansen kan også forrykkes ved førtidig hel eller delvis innfrielse av lån som inngår i sikkerhetsmassen eller dersom kredittforetaket har utstedt obligasjoner, men ikke ennå inngått avtaler om motsvarende utlån.

En måte å løse problemet på er å åpne for at også andre fordringer enn det som i dag følger av loven kan inngå i sikkerhetsmassen som såkalt fyllingssikkerhet, slik det er foreslått i høringsnotatet. Etter departementets vurdering bør det legges til rette for at kredittforetakene på en smidig og effektiv måte kan anvende det foreslåtte regelverket. Samtidig er det viktig at formålet om at obligasjonene skal være særskilt sikre investeringsobjekter ikke svekkes. Departementet viser til vurderingen i høringsnotatet om at det kan være behov for å gi kredittforetakene hjemmel til å la enkelte fordringer som er lett omsettelige og som er forbundet med lav risiko inngå i sikker-

hetsmassen som fyllingssikkerhet i en begrenset utstrekning. Det vises til lovforslaget § 2-28 første ledd bokstav f.

Det vil være viktig å innføre konkrete regler om dette, både regler om i hvilken utstrekning fyllingssikkerhet kan benyttes og regler om hvilke formuesgoder som kan benyttes til fyllingssikkerhet. Innføring av konkrete regler vil bidra til å sikre obligasjonseiernes rettsstilling. Departementet foreslår i samsvar med høringsnotatet at det presiseres i loven at det kun er særlig likvide og sikre fordringer som kan benyttes som fyllingssikkerhet. Fyllingssikkerhet kan bare utgjøre en begrenset del av sikkerhetsmassens verdi. Departementet foreslår at grensen for fyllingssikkerhet settes til 20 pst., med mulighet for Kredittilsynet til å tillate at andelen for en begrenset tid kan utgjøre opp til 30 pst. Det vises til lovforslaget § 2-28 fjerde ledd.

Departementet har sett hen til uttalelsene fra FNH og Sparebankforeningen, hvor det blant annet er trukket frem at etter de regler som nå er vedtatt for kredittinstitusjoners kapitaldekning innenfor EØS-området (Basel II), kan dekningsmassen for særskilt sikrede obligasjoner kun inneholde krav på banksektoren på høyst 15 pst. Krav på andre banker vil omfatte derivatavtaler og fyllingssikkerheter. Departementet foreslår i samsvar med forslaget fra FNH og Sparebankforeningen, en forskriftshjemmel i § 2-28 fjerde ledd. På bakgrunn av denne kan det gis utfyllende bestemmelser om fordringer som kan inngå i sikkerhetsmassen, herunder bestemmelser om sammensetningen av fyllingssikkerhet og derivatavtaler. Det vil også i forskrift kunne innføres begrensninger i sikkerhetsmassens sammensetning. Ved utforming av slik forskrift vil det blant annet måtte tas hensyn til kapitaldekningsregler som gjennomfører "Basel II-kravene".

Når det gjelder sikkerhetsmassens konkrete sammensetning, slutter departementet seg til vurderingene i høringsnotatet. Det kan overlates til markedsaktørene å bestemme sikkerhetsmassens konkrete sammensetning, innenfor rammen av hva som kan føres inn i registeret etter lovforslaget § 2-28.

Blant annet på bakgrunn av høringsuttalelsene fra FNH og Sparebankforeningen vil departementet foreslå at fastsetting og nærmere regulering av kravet til belåningsgrader reguleres i forskrift. Etter departementets vurdering vil hensynet til utfyllende informasjon og brukervennlighet være tilstrekkelig ivare tatt ved at det fremgår uttrykkelig av loven at Kongen fastsetter forskrift om belåningsgrader for de ulike typer formuesgoder. Det vises til lovforslaget § 2-28 annet ledd.

Departementet foreslår i § 2-28 tredje ledd at lån som inngår i sikkerhetsmassen må ha pantesikkerhet i et formuesgode som ligger innenfor EØS-området

eller OECD-området, eller være ytt til eller garantert av stat, kommune eller tilsvarende offentlige organer i andre stater, innenfor EØS-området eller OECD-området.

3.1.6 Nærmere om endringer i sikkerhetsmassens sammensetning

Etter vurderingene i høringsnotatet er det ikke behov for å opprettholde § 2-31 første ledd ved siden av det foreslåtte kravet til stadig beløpsmessig balanse. Så fremt kravet til stadig beløpsmessig balanse er oppfylt, bør kredittforetakene kunne disponere fritt over fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Det fremgår videre av høringsnotatet at et krav om tilsvarende verdi i forholdet mellom utgående og inngående fordringer svekker fleksibiliteten, uten at det kan gis en adekvat begrunnelse for det. Det ble i høringsnotatet uttalt at en sikkerhetsmasse vil måtte fluktuere allerede fordi fordringer som inngår der vil kunne bli innfridd før obligasjonslånet er nedbetalt, jf. § 2-31 annet ledd.

I høringsnotatet ble det heller ikke ansett som nødvendig å ha en bestemmelse som finansieringsvirksomhetsloven § 2-31 tredje ledd om kredittforetakenes adgang til å plassere midler som svarer til innbetalinger knyttet til pantsatte lån i annet enn utlån, ved siden av det foreslåtte kravet til stadig beløpsmessig balanse.

Det fremgår videre av høringsnotatet at det synes unødvendig å fastlegge i lov at kredittforetaket kan inngå avtale med en låntaker om førtidig tilbakebetaling av lån, slik det fremgår av § 2-31 annet ledd. I høringsnotatet ble derfor hele § 2-31 foreslått opphevet.

Ingen av høringsinstansene har uttalt seg om dette.

Departementet slutter seg til vurderingene i høringsnotatet. Det foreslåtte kravet til stadig beløpsmessig balanse og likviditetskravene skal uansett sørge for at obligasjonseiernes interesser er tilstrekkelig ivaretatt. Så fremt kredittforetaket sørger for at kravet til stadig beløpsmessig balanse til enhver tid er oppfylt, synes det unødvendig å videreføre bestemmelsene i § 2-31 første og tredje ledd. Kredittforetak vil ha adgang til å inngå og gjennomføre avtaler om førtidig tilbakebetaling av sine utlån uten at dette er lovfestet. § 2-31 annet ledd foreslås derfor også opphevet.

3.1.7 Nærmere om plikten til å etablere og føre register

Departementet foreslår at kredittforetaket skal føre et register over de obligasjonene med fortrinnsrett det utsteder og den sikkerhetsmassen som er tilordnet disse, herunder derivatavtaler som inngår i sikkerhetsmassen. Registeret er ikke i seg selv et

rettsvernsregister, men skal ha høy bevismessig verdi. Det foreslås presisert i loven at registeret til enhver tid skal inneholde opplysninger om verdien av obligasjonene og verdien av sikkerhetsmassen. Det vises til lovforslaget § 2-33 første ledd.

Departementet foreslår at Kongen gis hjemmel til å fastsette nærmere krav til registerets innhold, utforming og tilgjengelighet i forskrift, samt regler om føring av registeret. Se lovforslaget § 2-33 annet ledd.

3.1.8 Nærmere om uavhengig gransker

Kravet til ekstern kontroll ved hjelp av en uavhengig gransker skal sikre obligasjonseiernes og derivatmotpartenes interesser og samtidig legge til rette for Kredittilsynets kontroll. Departementet foreslår at Kredittilsynet skal oppnevne en uavhengig gransker før kredittforetak utsteder obligasjoner med fortrinnsrett, jf. lovforslaget § 2-34 første ledd. Departementet viser videre til lovforslaget § 2-34 annet ledd hvor enkelte av granskerens oppgaver fastlegges.

Etter departementets vurdering er det viktig å sikre granskerens uavhengighet i forhold til kredittforetaket. Dette kan oppnås ved at det ikke er kredittforetaket selv som oppnevner granskeren eller fastsetter granskerens vederlag. I den svenske loven om særskilt sikrede obligasjoner (Lag 2003:1223 om utgivning av säkerställda obligationer) følger det av kapittel 3 § 12 at Finansinspektionen skal fastsette størrelsen på granskerens vederlag.

Departementet har sett hen til høringsuttalelsene om at Kredittilsynet, dersom det både skal oppnevne granskeren og fastsette vederlaget, vil kunne få en innflytelse på virksomheten som er vanskelig forenlig med den uavhengigheten Kredittilsynet skal ha i tilsynsrollen.

Etter departementets vurdering vil disse hensyn best bli ivaretatt ved at Kredittilsynet fastsetter generelle rammer for foretakets vederlag til granskeren, i tillegg til at Kredittilsynet oppnevner granskeren. Et slikt system vil blant annet kunne bidra til at Kredittilsynet opprettholder uavhengigheten i tilsynsrollen.

Departementet foreslår at det gis hjemmel til at det i forskrift kan fastsettes nærmere regler om oppnevningen av granskeren, om granskerens oppgaver, rettigheter og plikter, samt også regler om vederlaget til granskeren, jf. lovforslaget § 2-34 fjerde ledd.

3.1.9 Nærmere om krav om stadig beløpsmessig balanse

Systemet med obligasjoner med fortrinnsrett bygger på et prinsipp om at verdien av obligasjonseiernes fordringer skal motsvares av verdien av de fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Balanseprinsippet fastsetter dermed grenser for hvor store forskjellene kan være mellom på den ene siden, innbetalinger fra låntakere (renter og avdrag), finansielle

instrumenter og overskytende midler, og på den andre siden, utbetalinger til eiere av obligasjoner med fortrinnsrett, andre verdipapirer og finansielle instrumenter.

Departementet har merket seg høringsinstansenes merknader til en regulering av verdiene med utgangspunkt i en nåverdiberegning av fremtidige kontantstrømmer. Flere høringsinstanser har også vært skeptiske til å knytte verdiberegningen til nominelle verdier, ut fra at krav om nominell matching blant annet vil begrense adgangen til å sikre seg mot valutasingninger ved hjelp av valutaderivater. Etter det departementet er kjent med brukes ikke nåverdiberegning av fremtidige kontantstrømmer i vurderingen av kravet om beløpsmessig balanse i de tilsvarende svenske reglene, men i oppfyllelse av kravet om likviditetsmessig matching. I det tyske regelverket brukes bare en slik nåverdiberegning av sikkerhetsmassen.

Departementet er enig med høringsinstansene i at det er den virkelige verdien (nettoverdi) av eiendelene i sikkerhetsmassen som til enhver tid skal kunne dekke obligasjonene utstedt med fortrinnsrett. Departementet foreslår på denne bakgrunn å fjerne begrepet "nominell verdi" fra lovteksten. Det vises til lovforslaget § 2-31 første ledd. Det foreslås etter dette ingen nærmere presisering av beregningsmetode i lovbestemmelsen. Kongen kan etter lovforslaget § 2-31 første ledd fastsette nærmere krav til hvordan verdiene skal beregnes. Det kan med bakgrunn i denne bestemmelsen fastsettes regler om beregningsmåte som skal ligge til grunn for kravet om dekning for obligasjoner med fortrinnsrett (stadig beløpsmessig balanse).

Departementet foreslår videre at bestemmelsen i finansieringsvirksomhetsloven § 2-28 første ledd om at lån til samme låntaker og lån med sikkerhet i samme formuesgode ikke kan medregnes med større del en fem pst. av samlet sikkerhet videreføres. Det vises til lovforslaget § 2-31 annet ledd.

Departementet har ikke funnet grunn til å foreslå et uttrykkelig krav om at sikkerhetsmassen må overstige de fordringene som har fortrinnsrett til dekning i den med en viss sikkerhetsmargin. Kredittforetakene kan, i den grad dette skulle være ønskelig eller påkrevet, selv innta bestemmelser om slik sikkerhetsmargin i vedtektene eller i sine låneavtaler.

3.1.10 Nærmere om verddivurderingsregler

Hvilke fordringer som kan innføres i sikkerhetsmassen og hvilke formuesgoder lån som inngår i sikkerhetsmassen kan være sikret i fremgår av lovforslaget § 2-28 første ledd. Departementet foreslår at ved innføring i sikkerhetsmassen av bolighypoteklån, eiendomshypoteklån eller lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder, skal det fastsettes et

forsvarlig verdigrunnlag for formuesgodet stilt som sikkerhet for hvert enkelt lån. Departementet foreslår presisert i lovteksten at forsvarlig verdigrunnlag ikke kan være høyere enn markedsverdi fastsatt ut fra en forsiktig vurdering. Det vises til lovforslaget § 2-29 første ledd. Fastsettelse etter en forsiktig verddivurdering innebærer en beregnet verdi som kan opprettholdes over en lengre tidsperiode der hensynet til framtidig salgbarhet er ivarettatt. Et forsvarlig verdigrunnlag skal fastsettes uten hensyn til spekulative og tilfeldige forhold på tidspunktet for vurderingen. Nærmere regler om verddivurderingen kan imidlertid etter departementets vurdering fastsettes i forskrift.

Departementet foreslår videre lovfestet at forsvarlig verdigrunnlag skal fastsettes gjennom en individuell vurdering av det aktuelle realregistrerte formuesgodet. Verddivurderingene skal foretas av en kompetent og uavhengig person i henhold til anerkjente prinsipper, og vurderingen skal dokumenteres. Kredittforetaket må kunne framlegge dokumentasjon som viser hva som er lagt til grunn for en forsiktig verddivurdering. Det vises til lovforslaget § 2-29 annet ledd. Kravet til fastsettelse av forsvarlig verdigrunnlag relaterer seg til tidspunktet for etablering av sikkerhetsmassen og ved senere innføringer av nye fordringer med sikkerhet i realregistrerbare formuesgoder.

For verddivurdering av bolig foreslår departementet et unntak, som innebærer at slike verddivurderinger kan bygge på generelle prisnivåer så fremt det må anses forsvarlig ut fra markedsforholdene. Det vises til lovforslaget § 2-29 annet ledd.

Departementet foreslår videre at kredittforetaket skal etablere systemer for etterfølgende kontroll med verdiutviklingen og overvåke markedsutviklingen og verdirelevante forhold ved de enkelte realregistrerte formuesgodene. Det kan imidlertid ikke kreves at det i obligasjonslånets løpetid stadig innhentes nye dokumenterte verddivurderinger. Dersom markedsforholdene eller forhold ved det enkelte formuesgodet tilsier at det kan ha skjedd en ikke ubetydelig verdiforringelse, foreslår departementet at kredittforetaket skal sørge for at det fastsettes et nytt forsvarlig verdigrunnlag for formuesgodet i samsvar med lovens krav. Det vises til lovforslaget § 2-29 tredje ledd. Departementet foreslår at nærmere regler om verdiberegningen og krav til kredittforetakets systemer for etterfølgende kontroll, kan fastsettes i forskrift. Se lovforslaget § 2-29 fjerde ledd. Ved utforming av slik forskrift vil det blant annet være aktuelt å ta hensyn til kapitaldekningsregler som gjennomfører "Basel II-kravene".

Etter departementets vurdering vil det kunne være hensiktsmessig å ha adgang til å fastsette nærmere regler i forskrift om hvordan verdien skal beregnes i tilknytning til kravet om stadig beløpsmessig

balanse og ved verdimeslige endringer i de underliggende realverdiene. Det samme gjelder nærmere regler om konsekvensene for et kredittforetak ved fall i sikkerhetsmassens verdi som innebærer at kredittforetaket ikke lenger oppfylder lovens krav om stadig beløpssmessig balanse. Det vises til lovforslaget § 2-31 første ledd. Departementet foreslår at det i forskrift også kan fastsettes regler om endret belåningsgrad som følge av verdifall på formuesgoder som lån som inngår i sikkerhetsmassen har pant i. Det vises til lovforslaget § 2-29 fjerde ledd.

3.1.11 Nærmere om krav til bruken av obligasjonslån

Departementet finner det ikke nødvendig å opprettholde en egen bestemmelse med krav til bruken av obligasjonslån. Krav til stadig beløpssmessig balanse vil sikre obligasjonseierens interesser tilstrekkelig. På denne bakgrunn foreslår departementet at § 2-27 første ledd oppheves.

3.1.12 Nærmere om likviditetskrav

Ved lov 30. juni 2006 ble det i finansieringsvirksomhetsloven § 2-17 fastsatt nye likviditetskrav for finansinstitusjoner. Reglene oppstiller krav om forsvarlig likviditetsstyring. Disse kravene vil også gjelde for kredittforetak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett. Departementet finner det likevel hensiktsmessig at lovens kapittel om obligasjoner med fortrinnsrett inneholder regler om likviditetskrav.

Obligasjonseiere og derivatmotparter skal sikres rettidig oppgjør. Departementet foreslår at det inntas et krav om at kredittforetaket skal påse at betalingsstrømmene fra sikkerhetsmassen til enhver tid gjør foretaket i stand til å innfri sine betalingsforpliktelser overfor innehavere av obligasjoner med fortrinnsrett og derivatmotparter. Det foreslås at kredittforetaket kan inngå rente og valutakontrakter for å oppfylle dette. Se lovforslaget § 2-32 første ledd. I likhet med det som er uttalt i høringsnotatet viser departementet til at reguleringen ikke er ment å være til hinder for at foretaket tar opp obligasjonslån med kortere tid enn utlånene, så fremt dette gjøres i samsvar med et fastsatt refinansieringsprogram som er forsvarlig sett i forhold til likviditetsrisikoen som følger av avviket.

Departementet foreslår at kredittforetaket skal opprette en likviditetsreserve som inngår i sikkerhetsmassen, jf. lovforslaget § 2-32 annet ledd. Likviditetsreserven inngår i sikkerhetsmassen som fylingssikkerhet. Departementet foreslår at nærmere regler om likviditetsreserve kan fastsettes i forskrift, jf. lovforslaget § 2-32 annet ledd.

Ved at kredittforetaket oppfylder kravet til stadig beløpssmessig balanse, vil det oppstå et likviditetsoverskudd som må håndteres på en måte som sikrer obligasjonseierens interesser.

3.1.13 Nærmere om enkeltforfølging, mislighold og betalingsstans

Departementet viser innledningsvis til at kredittforetaket vil ha en meget sterk egeninteresse i å unngå mislighold av betalingsforpliktelser overfor obligasjonseierne. Mislighold kan få til dels store konsekvenser for kredittvurderingen av obligasjoner som utstedes av foretaket.

I lovforslaget foreslås det videreført en rekke regler som skal sikre at kredittforetaket er i stand til å betale sine forpliktelser overfor obligasjonseierne etter hvert som de forfaller og som skal sikre obligasjonseierne mot at det kan oppstå likviditetssvikt eller insolvens i et kredittforetak som utsteder særskilt sikrede obligasjoner.

Departementet antar at styrets og daglig leders plikt til å melde fra til Kredittilsynet etter banksikringsloven § 3-1 første ledd bokstav a og Kredittilsynets myndighet etter banksikringsloven § 3-2, sett i sammenheng med Kredittilsynets myndighet etter kredittilsynsloven og obligasjonseierens mulighet til å begjære kredittforetaket konkurs, langt på vei kan ivareta obligasjonseierens interesser.

Departementet foreslår i tråd med høringsnotatet at midler som inngår i sikkerhetsmassen ikke kan pantsettes eller gjøres til gjenstand for utlegg, arrest eller annen tvangsforretning til fordel for enkelte av kredittforetakets kreditorer. På bakgrunn av uttalelsene til FNH og Sparebankforeningen foreslår departementet at det heller ikke kan erklæres eller avtales motregningsrett, tilbakeholdsrett eller liknende i midler som inngår i sikkerhetsmassen. Det foreslås at det kan gis nærmere regler og gjøres unntak fra bestemmelsen i forskrift for så vidt gjelder derivatavtaler som inngår i sikkerhetsmassen. Det vises til lovforslaget § 2-30.

3.1.14 Nærmere om felles gjeldsforfølging

Departementet vektlegger behovet for å sikre en samfunnsmessig kontroll med hele bobehandlingen og foreslår derfor at obligasjonseierens interesse samt interessen til motparter i derivatavtaler som inngår i sikkerhetsmassen, søkes ivaretatt innenfor rammen av reglene om konkurs. Det vises til lovforslaget § 2-35.

I tilfelle konkurs eller gjeldsforhandling etter konkursloven, har obligasjonseierne og motparter i derivatavtaler som nevnt i lovforslaget § 2-28 første ledd bokstav e, en eksklusiv, lik og forholdsmessig fortrinnsrett til dekning i den sikkerhetsmassen som er avsatt for dem, jf. lovforslaget § 2-35 første ledd. Obligasjonseierens og de nevnte derivatmotpartenes fortrinnsrett til dekning går foran dekning av massefordringer etter dekningsloven § 9-2, foran dekning av fortrinnsberettigede fordringer av første klasse etter dekningsloven § 9-2 og foran dekning av for-

trinnsberettigede fordringer av annen klasse etter dekningsloven § 9-3.

Bare eventuelle midler i sikkerhetsmassen som er større enn de krav som har fortrinnsrett til dekning, vil kunne inngå fritt i boet, jf. lovforslaget § 2-35 fjerde ledd. Obligasjonseiere og derivatmotparter vil tilsvarende bare kunne gjøre krav på dividende i den grad sikkerhetsmassen ikke dekker deres krav.

En gjeldsforhandling etter konkursloven vil gå ut på å få til betalingsordninger med kredittforetakets fordringshavere. Slike betalingsordninger vil normalt innebære delvis gjeldssanering eller betalingsutsettelse. Konkursloven § 23 inneholder regler om hva frivillig gjeldsordning kan gå ut på. Gjeldsordningen som foreslås må omfatte og likestille alle skyldnerens fordringer som er kjent og som skriver seg fra tiden før gjeldsforhandling ble åpnet, jf. konkursloven § 23 annet ledd. Etter konkursloven § 23 tredje ledd nr. 1 kan fordringer som har lovbestemt fortrinnsrett holdes utenfor ordningen, eller de kan tilsies bedre dekning enn øvrige fordringer. For tvangsakkord etter konkursloven følger det av konkursloven § 55 første ledd nr. 1 at en akkord ikke er bindende for fordringer som har lovbestemt fortrinnsrett. Obligasjonseierens og derivatmotpartenes fortrinnsrett etter finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2 underkapittel IV vil være en lovbestemt fortrinnsrett.

Forslaget om å gå over fra en panterettslig modell til en modell hvor obligasjonseierne gis fortrinnsrett til dekning ved fellesforfølgning innebærer at panteloven § 6-4 ikke vil komme til anvendelse på obligasjoner med fortrinnsrett dersom dette ikke lovreguleres særskilt.

Etter departementets vurdering bør panteloven § 6-4 gis tilsvarende anvendelse ved bobehandling av kredittforetak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett. Departementet foreslår på denne bakgrunn at panteloven § 6-4 om dekning av nødvendige boomkostninger med inntil 700 ganger rettsgebyret skal gjelde tilsvarende for hver enkel sikkerhetsmasse. Det vises til lovforslaget § 2-35 første ledd.

Fortrinnsretten omfatter også avkastning, som fortløpende skal innføres i registeret, jf. lovforslaget § 2-35 annet ledd.

Obligasjonseierens og derivatmotpartenes krav på rettidig betaling også i tilfelle konkurs skal etter forslaget fremgå uttrykkelig av loven. Så lenge sikkerhetsmassen genererer tilstrekkelig likviditet, skal kontraktsmessige betalinger til obligasjonseiere og derivatmotparter fortsette. Dersom det ikke er mulig å forestå kontraktsmessige betalinger med midler fra sikkerhetsmassen, og det heller ikke er sannsynlig at det vil skje en snarlig endring av kredittforetakets likviditetssituasjon, skal bostyret fastsette en dato for betalingsstans, jf. lovforslaget § 2-35 tredje ledd. Bo-

styret skal også så snart som mulig informere eiere av krav med fortrinnsrett om betalingsstansen. Datoen for betalingsstans vil utgjøre skjæringspunktet ved fastsettelsen av forpliktelsesens verdi.

Det følger av banksikringsloven § 4-5 at dersom det treffes vedtak om at morselskap i finanskonsern skal settes under offentlig administrasjon, kan også øvrige selskaper som inngår i finanskonsernet settes under offentlig administrasjon. Dette innebærer at et kredittforetak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett kan bli satt under offentlig administrasjon som følge av offentlig administrasjon i morselskapet. Fortrinnsretten og reglene om fortsatt betaling skal også komme til anvendelse i slike tilfelle. Tilsvarende gjelder ved avvikling av kredittforetaket. Det vises til lovforslaget § 2-35 første og tredje ledd.

Det foreslås i § 2-35 femte ledd at Kongen i forskrift kan fastsette nærmere regler om gjennomføring av konkursbehandling, offentlig administrasjon, gjeldsforhandling eller avvikling av kredittforetak som utsteder obligasjoner med fortrinnsrett. Det kan også fastsettes regler som begrenser konkursboets, administrasjonsstyrets, gjeldsnemndas eller avviklingsstyrets mulighet til å disponere over utlån og andre eiendeler som inngår i sikkerhetsmassen, når dette kan gjøres uten å svekke øvrige kreditorens dekningsmulighet.

I samsvar med forslag fra FNH og Sparebankforbundet foreslår departementet at bestemmelsen i gjeldende lovs § 2-33 tredje ledd siste punktum videreføres, slik at forskrifter som fastsettes med hjemmel i § 2-35 femte ledd kan fravike regler i lovgivningen om konkurs, offentlig administrasjon av finansinstitusjoner, gjeldsforhandling og tvangsfullbyrdelse.

3.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag til endringer i panteloven, verdipapirfondloven og finansieringsvirksomhetsloven vedrørende obligasjoner med fortrinnsrett, jf. henholdsvis III, IV og VI i komiteens tilråding.

Komiteen understreker at disse lovendringene er av stor betydning for norske bankers konkurransekraft ved at de sikrer tilgang til billigere kapital i kapitalmarkedene. Prisen bankene må betale for denne kapitalen er av meget stor betydning, fordi mer enn halvparten av bankenes utlån finansieres på denne måten; innskudd fra kunder er ikke en tilstrekkelig finansieringskilde. Konkurransen bør kunne føre til at lavere innlånskostnader for boliglån vil kunne redusere boliglånsrenten for kundene.

Komiteen viser videre til at obligasjoner med fortrinnsrett er et bidrag til å styrke den finansielle stabiliteten i Norge. Dette blant annet fordi obligasjoner med fortrinnsrett kan tjene som sikkerhet for li-

kviditetslån i Norges Bank, og likviditetsrisikoen for norske banker med det reduseres betydelig. Bankenes likviditetsrisiko reduseres ytterligere ved at deres investorkrets gjennom lovendringen utvides til også å gjelde i større grad enn nå norske og utenlandske forsikringsselskaper, og de får med det tilgang til kapital som de tidligere bare i begrenset omfang hadde tilgang på.

Komiteen understreker at det er meget viktig at lovendringene kan tre i kraft snarest mulig ved at tilhørende forskrifter ferdigstilles og vedtas av Finansdepartementet i løpet av meget kort tid.

4. GJENSIDIG GODKJENNING AV YRKESKVALIFIKASJONER

4.1 Sammendrag

Finansdepartementet fremmer forslag til endring i lov om eiendomsmegling av 16. juni 1989 nr. 53. Forslaget skal sikre at Norge oppfyller gjeldende EØS-forpliktelser om godkjenning av yrkeskvalifikasjoner fra utlandet knyttet til eiendomsmegling.

Finansdepartementet sendte 27. januar 2006 på høring et notat med forslag til gjennomføring av EØS-reglene som svarer til direktiv 89/48/EØF, som endret ved parlaments- og rådsdirektiv 2001/19/EF. Notatet og lovforslaget som inngår i dette, bygger på et arbeidsutkast utarbeidet av Eiendomsmeglingslovutvalget.

Ingen av høringsinstansene har stilt seg negative til at det foreslås endringer i regelverket for eiendomsmegling som tar sikte på å gjennomføre EØS-regler svarende til rådsdirektiv 89/48/EØF, som endret ved parlaments- og rådsdirektiv 2001/19/EF om gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner.

Departementet har merket seg Utdannings- og forskningsdepartementets vurdering av at det er best i samsvar med EØS-reglene som svarer til rådsdirektiv 89/48/EØF, som endret ved parlaments- og rådsdirektiv 2001/19/EF, at det i lov eller forskrift angis at kvalifiserte søkere fra andre EØS-land har krav på eiendomsmeglerbrev. Videre at en adgang for norske myndigheter til å anerkjenne yrkeskvalifikasjoner som grunnlag for utstedelse av slik brev, ikke gir tilstrekkelig uttrykk for et slikt krav. EØS-reglenes innhold med hensyn til hvilke kvalifikasjoner som kreves for godkjenning, må etter dette fremgå av vilkårene for tildeling av eiendomsmeglerbrev.

Videre anser Finansdepartementet, som Utdannings- og forskningsdepartementet, at regelverket bør henvisne til EØS-reglene.

Etter departementets vurdering er det mest hensiktsmessig at vilkårene for å få eiendomsmeglerbrev på bakgrunn av yrkeskvalifikasjoner fra andre EØS-land fastsettes i forskrift. Tilsvarende løsning er valgt i lov 30. juni 2006 nr. 38 om endringer i blant annet

revisorloven som følge av EØS-reglene som svarer til rådsdirektiv 89/48/EØF. Dette er i forarbeidene i lovendringen, Ot.prp. nr. 44 (2005-2006) blant annet vist til at EØS-regelverket på området krever detaljregulering som ikke egner seg for lovfesting. De samme hensyn foreligger i relasjon til reglene om utstedelse av eiendomsmeglerbrev. Dette støttes også av at nærmere vilkår for å få eiendomsmeglerbrev for søkere med utdanning og yrkeserfaring fra Norge, er fastsatt i forskrift om eiendomsmegling av 20. mars 1990 nr. 177, jf. eiendomsmeglingsloven § 2-3 annet ledd.

Det foreslås på denne bakgrunn en bestemmelse i eiendomsmeglingsloven § 2-3 tredje ledd om at departementet i forskrift kan fastsette bestemmelser om godkjenning av søkere med yrkeskvalifikasjoner fra andre land. Ved utforming av forskriftsbestemmelsene vil departementet legge vekt på at vilkårene for å godkjenne eiendomsmeglere med yrkeskvalifikasjoner fra andre land, skal sikre at disse har kvalifikasjoner på linje med det som kreves for godkjenning på grunnlag av utdanning og yrkeserfaring fra Norge, jf. kravene i eiendomsmeglingsloven § 2-3.

EØS-reglene fastsetter at medlemsstatene kan velge å kreve enten en egnethetsprøve eller prøveperiode dersom utøvelsen av det aktuelle yrket forutsetter nøyaktig kjennskap til nasjonal lovgivning, og rådgivning og bistand med hensyn til nasjonal lovgivning inngår som et vesentlig og vedvarende element i utøvelsen av yrket. Departementet anser at dette vilkåret er oppfylt hva gjelder yrket som eiendomsmegler. Det vises til Kredittilsynets høringsuttalelse på dette punkt som departementet slutter seg til. Departementet slutter seg også uttalelsene i høringsnotatet om at egnethetsprøve er mest hensiktsmessig som grunnlag for å avgjøre om søkeren har tilstrekkelig kunnskaper på dette området.

Før det kreves egnethetsprøve følger det av EØS-reglenes artikkel 4 nr. 1 b) annet ledd at den som utsteder eiendomsmeglerbrevet (Kredittilsynet) må undersøke om kunnskapen som søkeren har tilegnet seg gjennom yrkeserfaring er slik at den helt eller delvis dekker den vesentlige forskjellen i utdanningen. Også dette må hensyntas i forskriftene.

EØS-reglene som svarer til direktiv 89/48/EØF begrenser vertsstatens mulighet til å nekte en borger fra en medlemsstat adgang til eller utøvelse av et yrke under henvisning til manglende kvalifikasjoner. Imidlertid legger departementet til grunn at krav i norsk lovgivning som ikke gjelder utdanning og praksis skal gjelde for EØS-statsborgere med kvalifikasjoner fra andre EØS-stater enn Norge. Departementet slutter seg således til forslaget i høringsnotatet om å videreføre krav om at også utenlandske søkere må ha hederlig vandel, være likvid og myndig, samt ikke ha gjort seg skyldig i forhold som kunne ha

medført at bevilling til å drive eiendomsmegling ble kalt tilbake. Dette vil som de øvrige reglene på området kunne fastsettes i forskrift. Etter direktivet artikkel 6 nr. 1, må myndigheter som gjør adgangen til et lovregulert yrke betinget av at søker fremlegger bevis for hederlig vandel mv., godta som bevis dokumenter utstedt av myndigheter i hjemlandet eller seneste oppholdsstat.

4.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag til endringer i eiendomsmeglingsloven vedrørende gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner, jf. VII i komiteens tilråding.

5. ADGANG TIL Å INNHENTE POLITIATTEST FOR ANSATTE I NORGES BANK

5.1 Sammendrag

Norges Bank har ut fra sikkerhetsmessige hensyn bedt om at det fremmes lovforslag som gir hjemmel for innhenting av politiattest for ansatte i Norges Bank og andre med tjeneste for banken.

Norges Bank oversendte 6. juni 2005 utkast til lovregel med hjemmel for innhenting av politiattest til Finansdepartementet. Finansdepartementet utarbeidet på bakgrunn av innspillene fra Norges Bank et høringsbrev med forslag til en lovhjemmel som gir rett til å kreve tilfredsstillende politiattest for de som skal utføre tjeneste eller arbeid for banken, samt for personer som på annen måte enn arbeids- eller tjenesteforhold oppholder seg i lokaler som banken disponerer.

Høringsnotat med utkast til regler ble sendt på høring ved Finansdepartementets brev 22. august 2005.

EMK artikkel 8 skal verne retten til respekt for privatliv og familieliv. Praksis fra den europeiske menneskerettsdomstolen (EMD) viser at artikkelen også gjelder utlevering av sensitive opplysninger fra offentlige registre. Høyesterett har videre slått fast at utlevering av opplysninger fra strafferegisteret må anses som et inngrep i retten til respekt for privatlivet.

Som en følge av dette må vilkårene i EMK artikkel 8 være oppfylt for at det kan gis hjemmel for utstedelse av politiattest. For det første må inngrepet være regulert i "lov". Inngrepet må også være "nødvendig i det demokratiske samfunn" og inngrepet må fremme et av de legitime formålene i artikkelen. Formålene som kan fremmes ved denne type inngrep er: "den nasjonale sikkerhet", "offentlig trygghet", "landets økonomiske velferd", "å forebygge uorden eller kriminalitet", "å beskytte helse og moral" og "å beskytte andres rettigheter og friheter".

Når det gjelder kravet om "lov" i EMK artikkel 8 antas det at både formell lov og forskrift tilfredsstiller kravet.

Departementet legger til grunn at vilkåret om "å forebygge uorden eller kriminalitet" vil være oppfylt i denne saken.

Formålet med hjemmel til å kunne innhente politiattest for personer som skal ansettes i Norges Bank er først og fremst å hindre kriminalitet. Det er en fare for at krav om politiattester skaper "falsk trygghet", slik også Nasjonal Sikkerhetsmyndighet viser til i sin høringsuttalelse. Dersom det blir vanlig på mange områder å innhente politiattest og å utelukke personer som tidligere har vært straffedømt, vil dette kunne ha betydning for tidligere straffedømtes mulighet til å vende tilbake til et normalt liv. Utbredt innsyn i strafferegisteret vil også være i strid med hensyn til retten til respekt for privatlivet.

Kravet i EMK artikkel 8 om at utlevering fra strafferegisteret skal være nødvendig i et demokratisk samfunn innebærer blant annet at ikke flere enn nødvendig skal måtte levere politiattest. I Norges Banks utkast til lovtekst som var på høring foreslås at det skal kunne innhentes politiattest for personer som på annen måte enn gjennom arbeids- eller tjenesteforhold oppholder seg i lokaler som banken disponerer. Departementet mener at dette vil kunne gi hjemmel til å pålegge unødvendig mange å avlevere politiattest, og foreslår at hjemmelen begrenses til personer med arbeids- eller tjenesteforhold for Norges Bank. Departementet mener en slik grense vil være best i samsvar med EMK artikkel 8. Videre finner departementet blant annet ut fra hva som antas å være best i samsvar med EMK artikkel 8, ikke tilstrekkelig grunn til å gi adgang til å kreve at allerede ansatte i Norges Bank skal avlevere politiattest.

Finansdepartementet foreslår at de som skal utføre arbeid eller tjenester for Norges Bank skal kunne pålegges å legge frem politiattest bare i de tilfeller der sikkerhetsmessige hensyn tilsier det.

Kravet i EMK artikkel 8 om at utlevering fra strafferegisteret skal være nødvendig i et demokratisk samfunn setter også grenser for hvilke opplysninger politiattesten skal inneholde og hvor lenge og hvordan innhentede politiattester skal kunne lagres.

Departementet er derfor enig med Datatilsynet, NBFF og Justisdepartementet i at det bare er enkelte nærmere angitte straffbare forhold som skal anmerkes på politiattesten. Departementet mener at det vil være best i samsvar med EMK artikkel 8 å gi hjemmel til å innhente en såkalt avgrenset politiattest. Departementet legger i denne sammenheng blant annet vekt på at det innføres krav om politiattest på stadig flere samfunnsområder. Med avgrenset politiattest menes en attest der kun enkelte typer straffbare handlinger eller overtredelse av bestemte straffebestem-

meler anmerkes. Finansdepartementet mener politiattesten må avgrenses til kun å omfatte straffbare forhold som er relevante i forhold til de interessene som skal beskyttes og antar at dette først og fremst vil være forhold knyttet til økonomisk kriminalitet og vinningskriminalitet, voldsforbrytelser, trusler og dokumentfalsk. Departementet anser det mest hensiktsmessig at oppramsing av hvilke overtredelser av straffebud som skal anmerkes på attesten reguleres i forskrift ettersom dette gir bedre fleksibilitet og muligheter for tilpasning i forhold til Norges Banks behov.

Norges Banks utkast til lovtekst innebærer at politiattestene som kan innhentes ikke skal være avgrenset bakover i tid. Både NBFF og Datatilsynet har i sine høringsmerknader uttalt at politiattestene bør være avgrenset bakover i tid. Det er ikke uvanlig ved bruk av avgrensede attester, at det ikke skal avgrenses bakover i tid jf. NOU 2003:21 Kriminalitetsbekjempelse og personvern s. 93 og 94. Departementet mener det er viktig for å hindre kriminalitet at Norges Bank får tilgang til politiattester som ikke er avgrenset i tid. Departementet foreslår derfor at alle straffer på det området som defineres i forskrift skal fremgå av attesten.

Reglene i strafferegistreringsloven og tilhørende forskrift vil regulere selve utleveringen av opplysninger fra politiet. Norges Banks videre håndtering av opplysningene reguleres av personopplysningsloven. Departementet antar at det naturlige personvernrettslige utgangspunkt må være at attesten enten blir returnert til den det gjelder eller makulert når det ikke lenger er nødvendig for Norges Bank å lagre opplysningene. Tidspunktet bør fastsettes konkret, men opplysningene må i alle fall slettes når personen ikke lenger har et ansettelses- eller tjenesteforhold med Norges Bank. Departementet foreslår en hjemmel for Kongen til å gi nærmere regler blant annet om behandlingen av politiattestene, jf. lovforslagets siste ledd.

Norges Bank foreslo at det skulle kunne kreves ny politiattest hvert 5. år. Det følger av NOU 2003:21 at det foreslås en bestemmelse om adgang til å kreve fornyet politiattest hvert tredje år, jf. forslaget til § 35. Justisdepartementet kommenterer i sin høringsuttalelse at "Når den nye politiregisterloven trer i kraft, vil denne bestemmelsen gjelde for all utstedelse av politiattester, og det er derfor ikke nødvendig å nevne dette særskilt i spesiallovgivningen." Finansdepartementet foreslår derfor i tråd med Justisdepartementets uttalelse at siste punktum i forslaget til Norges Bank tas ut.

5.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag til endringer i sentralbankloven vedrørende adgang

til å innhente politiattest for ansatte i Norges Bank, jf. V i komiteens tilråding.

6. FORBUD MOT AT BANKSJEF ER MEDLEM AV BANKSTYRE OG AVVIKLING AV FELLESMØTE STYRE/FORSTANDERSKAP (SPAREBANKER) OG STYRE/REPRESENTANTSKAP (FORRETNINGSBANKER) MV.

6.1 Sammendrag

I Banklovkomisjonens utredning nr. 4, NOU 1998:14 Finansforetak m.v., er det blant annet foreslått endringer i regelverket om finansforetakenes organer. Utredningen var på høring høsten 1998. De forslag som vurderes her er et forbud mot at banksjef er medlem av bankens styre, og fellesmøtets kompetanse til å ansette banksjef til styret.

Det har i de senere år vært en utvikling og bevisstgjøring når det gjelder prinsipper for god foretaksstyring. Det legges blant annet stor vekt på å sikre styrets uavhengighet i forhold til den daglige ledelsen. Styret skal være i stand til å vurdere den daglig ledelse på uavhengig grunnlag. Dette skal bidra til klarere kompetanse- og ansvarsforhold mellom styret og daglig leder. Departementet mener at regelverket for banker bør legge til rette for dette. Departementet foreslår derfor et forbud mot at daglig leder (banksjef) er medlem av styret i sparebanker og forretningsbanker. Departementet foreslår at dette forbudet også skal gjelde for andre ledende ansatte, herunder leder ved lokale avdelinger og filialer. Det vises til lovforslaget del I (sparebankloven) § 14 fjerde ledd og lovforslaget del II (forretningsbankloven) § 9 tredje ledd.

Departementet er enig i at det bør være en rett og plikt for daglig leder til å delta i styrets behandling av saker og til å uttale seg, med mindre annet bestemmes av styret i den enkelte sak. Det kan i enkelte saker være mindre naturlig at en daglig leder deltar i styrets behandling. Dette må i tilfelle avgjøres av styret. Departementet foreslår at daglig leder gis en rett og plikt til å delta i styrets behandling av saker og til å uttale seg, med mindre annet bestemmes av styret i den enkelte sak. Det vises til lovforslaget del I (sparebankloven) § 14 fjerde ledd og lovforslaget del II (forretningsbankloven) § 9 tredje ledd.

Departementet foreslår videre i samsvar med forslaget fra Banklovkomisjonen at fellesmøte mellom styre og henholdsvis forstanderskap/representantskap oppheves. Etter alminnelige prinsipper for god foretaksstyring, bør kompetansen til å tilsette daglig leder ligge hos styret. Departementet foreslår derfor lovfestet at daglig leder skal tilsettes av styret. Det vises til lovforslaget del I (sparebankloven) § 14 tredje ledd og § 17 annet ledd og lovforslaget del II

(forretningsbankloven) § 9 annet ledd. Departementet foreslår at de øvrige oppgavene som fellesmøtet i dag har overføres til forstanderskapet i sparebanker og representantskapet i forretningsbanker. I slike saker skal forstanderskapet/representantskapet treffe vedtak etter forslag fra styret. Det vises til lovforslaget del I (sparebankloven) § 12 femte ledd og § 17 a fjerde ledd og lovforslaget del II (forretningsbankloven) § 15.

Departementet foreslår et krav om at sparebanker, i likhet med forretningsbanker, skal ha en daglig leder. Det vises til lovforslaget del I (sparebankloven) § 14 tredje ledd.

Departementet ønsker med forslaget å bidra til å skape et klarere skille mellom den leder som er bankens øverste administrative leder og øvrige ledere. Loven inneholder særlige regler som gjelder for bankens øverste administrative leder. Det er etter departementets vurdering unødvendig og kan bidra til uklarhet at loven også har lovregler om at banken kan fastsette i vedtektene at den skal ha flere banksjefer. Det foreslås derfor å oppheve de særlige bestemmelsene om øvrige banksjefer. Dette vil ikke innebære begrensninger på bankers adgang til også å ha banksjefer som er underordnet den daglige leder. Forslaget er på dette punktet derfor i hovedsak av teknisk karakter. Det vises til lovforslaget del I (sparebankloven) § 14, § 17 og § 18 og lovforslaget del II (forretningsbankloven) § 9 og § 17.

Departementet foreslår videre en forenkling av sparebankloven § 20. Sparebankloven § 20 inneholder regler om forbud mot å motta godtgjørelse fra andre enn sparebanken i anledning rettshandel for banken. Departementet foreslår at den gjeldende bestemmelsen i sparebankloven § 20 oppheves, og at allmennaksjeloven § 6-17 om godtgjørelse fra andre enn selskapet gis tilsvarende anvendelse for sparebanker. Bestemmelsene i allmennaksjeloven gjelder direkte for forretningsbanker. Departementet legger til grunn at det vil være klargjørende at allmennaksjeloven § 6-17 gjelder tilsvarende for sparebanker. Kravene vil i hovedsak være de samme som i gjeldende § 20 i sparebankloven. Det vises til lovforslaget del I (sparebankloven) § 20.

Departementet foreslår, i samsvar med Banklovkommisjonen, å klargjøre at bankens styre og ledelse er ansvarlig for virksomheten i avdelingsorganer. Det vises til lovforslaget del I (sparebankloven) § 7 femte ledd og lovforslaget del II (forretningsbankloven) § 12 femte ledd.

På bakgrunn av innføring av full innenlandsk etableringsfrihet i Norge i 1990, jf. St.meld. nr. 31 (1989-1990) og Innst. S. nr. 169 (1989-1990), er det ikke lenger nødvendig for sparebanker og forretningsbanker å søke om særskilt tillatelse til å etablere avdeling eller filial innen den kommune hvor banken

har sitt sete eller utenfor denne kommune. Etter departementets vurdering er bestemmelsene om dette i sparebankloven og forretningsbankloven overflødige og bør oppheves. Det vises til lovforslaget del I (sparebankloven) § 3 første ledd og lovforslaget del II (forretningsbankloven) § 8 første ledd.

6.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag til endringer i sparebankloven og forretningsbankloven vedrørende forbud mot at banksjef er medlem av bankstyre og avvikling av fellesmøte styre/forstanderskap (sparebanker) og styre/representantskap (forretningsbanker) mv., jf. henholdsvis I og II i komiteens tilråding.

7. FRADRAGSBERETTIGET PENSJONSPARING FOR FRILANSERE

7.1 Sammendrag

Etter lov av 21. desember 2005 nr. 124 om obligatorisk tjenstepensjon (OTP-loven) § 3 første ledd har arbeidstakere krav på at arbeidsgiver oppretter tjenstepensjon. Selvstendig næringsdrivende er gitt adgang til å opprette skattefavoredert innskuddspensjon etter lov av 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) § 2-3 annet ledd.

Da Regjeringen i St.meld. nr. 2 (2005-2006) foreslo en avvikling av skattefavoredertingen av IPA og livrente, var dette under forutsetning av at alle yrkesaktive ville være sikret rett til skattefavoredert pensjonssparing.

Departementet har i etterkant mottatt henvendelser fra frilansere uten ansettelsesforhold, som har påpekt at de synes å falle utenfor gjeldende ordninger for skattefavoredert tjenstepensjon.

Verken OTP-loven eller lovene om innskuddspensjon og foretakspensjon gir noen nærmere definisjon av begrepet "arbeidstaker". Lov av 28. februar 1997 nr. 19 om folketrygd (folketrygdloven) opererer med tre kategorier av yrkesaktive; arbeidstakere, frilansere og selvstendig næringsdrivende, jf. folketrygdloven §§ 1-8 til 1-10. Etter § 1-9 er frilanser definert som "enhver som utfører arbeid eller oppdrag utenfor tjeneste for lønn eller annen godtgjørelse, men uten å være selvstendig næringsdrivende". Frilansere er selvstendige oppdragstakere med ulik grad av tilknytning til den enkelte oppdragsgiver, og det vil kunne være mer naturlig å sammenlikne denne gruppen av yrkesaktive med selvstendig næringsdrivende. Etter departementets oppfatning vil frilansere uten ansettelsesforhold ikke være "arbeidstaker" i pensjonslovenes forstand.

Det synes etter dette som om frilansere utilsiktet faller utenfor gjeldende skattefavorederte pensjons-

ordninger. Departementet foreslår på denne bakgrunn at frilansere gis adgang til å opprette innskuddspensjon etter innskuddspensjonsloven § 2-3, og at det gis skattefradrag for innskudd til slik pensjonsordning. Frilansere vil også kunne ha et ansettelsesforhold, og vil i så fall være berettiget til tjenstepensjon etter OTP-loven § 3. Det bør derfor presiseres i loven at innskudd til slik pensjonssparing kun skal beregnes av personinntekt fra oppdragsvirksomhet. Tilsvarende begrensning gjelder i dag for selvstendig næringsdrivende, som kun kan legge inntekt fra næringsvirksomhet til grunn for beregning av innskudd, jf. § 2-3 annet ledd.

Departementet viser til forslag til endringer i innskuddspensjonsloven § 2-3 annet ledd og skatteloven § 6-46 tredje ledd.

Departementet ønsker å gi frilansere mulighet til å opprette skattefavisert innskuddspensjon så raskt som mulig. Hensynet til frilansere som ønsker å benytte seg av denne ordningen tilsier at forslaget fremmes nå uten forutgående høring. Forslaget om å gi frilansere adgang til å opprette skattefavisert innskuddspensjon har ikke vært på alminnelig høring, idet alminnelig høring kan utelates etter utredningsinstruksen pkt. 5.4 bokstav c).

7.2 Komiteens merknader

Komiteen slutter seg til Regjeringens forslag til endringer i skatteloven og innskuddspensjonsloven vedrørende fradragberettiget pensjonssparing for frilansere, jf. henholdsvis X og XI i komiteens tilråding.

8. SPØRSMÅL KNYTTET TIL SPAREBANKSTRUKTUR

8.1 Sammendrag

Sparebankene har tradisjonelt vært lokal- eller regionalbanker for privatkunder og SMB-kunder (små- og mellomstore bedrifter). De mindre lokale sparebankene har tradisjonelt hatt en begrenset forvaltningskapital, som igjen har satt begrensning på bankenes utlånsevne, særlig i forhold til næringskundene. Økt konkurranse fra andre banker, økte myndighetskrav og økt produktetterspørsel fra kundene har bidratt til at sparebankene i større grad enn tidligere må vurdere behovet for strukturelle tilpasninger.

Fra høsten 2004 til sommeren 2005 ble fem av seks selvstendige norske forretningsbanker kjøpt opp. Fire ble kjøpt av utenlandske banker og én av en norsk bank. Kredittilsynet har i løpet av 2005 fått flere henvendelser om oppkjøp eller overtakelse av sparebanker, både fra sparebanker selv og fra forretningsbanker. I tillegg har forskjellige meglerhus forelagt Kredittilsynet ulike modeller for hvordan sparebanker kan kjøpes opp, og forslag til hvordan

kapitalstrukturen i sparebankene kan endres. Fra meglerhusenes side har det vært hevdet at en rekke sparebanker er overkapitaliserte og at det vil være samfunnsgagnlig om egenkapitalen i sparebankene blir redusert.

Lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker (sparebankloven) § 47 regulerer hva som skal skje med sparebanker ved avvikling av virksomhet, og ved sammenslutning (fusjon) med, eller ved overdragelse til, annen bank. Til grunn for bestemmelsen ligger en forutsetning om at sparebanker har hjemmel til å gjennomføre de nevnte transaksjoner. Ved lovendring 21. juni 2002 ble sparebankene gitt mulighet til å omdanne seg til aksjeselskaper eller allmennaksjeselskaper. Formålet ved å legge til rette for en slik omdanningsmulighet var å bedre kapitaltilgangen til sparebankene.

Finansdepartementet har nå fått til behandling to konkrete søknader om omstrukturering. Tingvoll Sparebank har søkt om tillatelse til å overdra sin virksomhet til Sparebanken Møre. Overtakelsesbeløpet ønskes benyttet til tegning av nye grunnfondsbevis i Sparebanken Møre, samtidig som Tingvoll Sparebank omdannes til en stiftelse med en kapital svarende til den kapital som er plassert som grunnfondsbevis i Sparebanken Møre. Denne saken er nærmere omtalt i proposisjonens punkt 8.4. Sparebanken Sogn og Fjordane har søkt om tillatelse til å omdanne seg til aksjeselskap etter reglene i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2, avsnitt III. Etter omdanningen til aksjeselskap skal i henhold til planen 34 pst. av aksjene selges til Gjensidige Forsikring, som ledd i et større strategisk samarbeid mellom Sparebanken Sogn og Fjordane og Gjensidige. Denne saken er nærmere omtalt i proposisjonens punkt 8.3.

Etter Finansdepartementets vurdering er det viktig at rammevilkårene for sparebankene gir frihet til å foreta en samfunnsmessig ønsket strukturell tilpasning. Sparebankenes egenart bør samtidig bevares, og en endring i sparebankstrukturen bør ikke gå på bekostning av sparebankvesenets positive sider.

Samtidig med at det i 2002 ble gitt adgang til å omdanne sparebanker til aksjesparebanker, ble det besluttet at tidligere eierløs grunnfondskapital (grunnfondet) i tilfelle skulle kunne konverteres til eierrepresentert kapital. En stiftelse skulle, som eier av den delen av aksjekapitalen som tilsvarte det tidligere eierløse grunnfondet, kunne motvirke ikke ønskelige oppkjøp av den omdannede bank.

Etter at reglene om omdanning av sparebanker trådte i kraft, er det kun gjennomført én omdanning, omdanningen av Sparebanken Gjensidige NOR. Omdanningen ble nærmest umiddelbart fulgt opp med en fusjon med Den norske Bank, nå DnBNOR. Etter fusjonen sitter sparebankstiftelsen på en eierandel på

drøyt 10 pst., og DnBNOR er derfor fortsatt formelt en sparebank.

De to søknadene fra henholdsvis Tingvoll Sparebank og Sparebanken Sogn og Fjordane forutsetter fremgangsmåter som ikke har vært eksplisitt drøftet av lovgiver. Kredittilsynet har i sine tilrådninger til departementet kommet til at de omsøkte transaksjoner i de to sakene samlet sett ikke ligger innenfor lovens rammer. Kredittilsynet har også pekt på at tillatelse i de to nevnte saker på sikt kan medføre større og uforutsigbare endringer i sparebankstrukturen i Norge.

Med utgangspunkt i disse to aktuelle sakene er det, i lys av de utfordringer som sparebanknæringen står overfor, behov for en klarere grenseoppgang mellom tillatte og ikke tillatte transaksjonsformer for gjennomføring av strukturendring for sparebanker.

Departementet er kjent med at Sparebankforeningen 22. mai 2006 oppnevnte et "Rammevilkårutvalg". Dette utvalget skal vurdere om sparebankenes ulike organisasjonsformer har rammevilkår som gir tilstrekkelig fleksibilitet til å møte fremtidens utfordringer, og foreslå regelendringer. Utvalget skal avgi sin utredning i løpet av januar 2007.

Det vil etter departementets oppfatning være naturlig å avvente sparebanknæringens egne vurderinger med hensyn til hvordan rammeverket bør utformes for å legge til rette for ønsket strukturutvikling for sparebankene.

Eventuelle innspill fra sparebanknæringen på bakgrunn av utredningsarbeidet vil utgjøre et viktig premiss for departementets videre arbeid, både i forhold til forberedelse av eventuelle forslag til lovendringer, og for behandling av enkeltsaker.

8.2 Komiteens merknader

Komiteen tar Regjeringens redegjørelse vedrørende spørsmål knyttet til sparebankstrukturen til orientering.

Komiteen viser til at sparebankloven gir sparebankene andre rammevilkår enn forretningsbanker. Dette lovverket har vært med på å sikre sparebankenes eksistens og at de har forblitt på norske hender, noe som har vært viktig for næringslivet i hele landet, nyskaping og velfungerende konkurranse i næringslivet som helhet.

Komiteen peker på at vi i Norge nå har tre sparebankmodeller (tradisjonell sparebank, grunnfondsbevissparebank og aksjesparebank). Eventuelle endringer i lovverket må innebære at ingen av modellene blir diskriminert.

Komiteen understreker viktigheten av at reglene som utformes tar sikte på å behandle aktørene i bankmarkedet likt, slik at ingen kommer i en svekket stilling i forhold til oppkjøp fra andre aktører, men gis mulighet til å opptre på lik linje.

Komiteen viser videre til at Rammevilkårutvalget, nedsatt av Sparebankforeningen, nå har avgitt sin innstilling. En samlet sparebanknæring ser behov for noe mer fleksibilitet i regelverket, slik at bankene kan tilpasse seg markedssituasjonen og konkurransen fra utenlandske aktører. Samtidig er næringen delt i synet på viktige prinsipielle spørsmål som blant annet berører de konsesjonssøknadene som departementet skal avgjøre. Komiteen mener det må gjøres en helhetsvurdering i de aktuelle sakene ut fra hva som tjener strukturen i det norske bankmarkedet på sikt.

9. ØKONOMISKE OG ADMINISTRATIVE KONSEKVENSER

9.1 Sammendrag

9.1.1 Forslag i kapittel 2 - forvalterregistrering

Forslaget innebærer i hovedsak en videreføring av gjeldende rett og antas ikke å ha vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

9.1.2 Forslag i kapittel 3 - obligasjoner med fortrinnsrett

Forslaget innebærer en endring i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2 underkapittel IV om "Obligasjonslån med pantesikkerhet i utlånsportefølje". Endringen innebærer i hovedsak at sikkerhet for obligasjonseierens krav i form av pant erstattes med en fortrinnsrett til dekning i det sikkerhetsmassen utbringer ved en likvidasjon av kredittforetaket.

Forslaget er en endring av lov 13. desember 2002 nr. 77 (i kraft 1. januar 2004), som åpnet for kredittforetaks utstedelse av obligasjoner med pantesikkerhet i utlånsportefølje. Endringene som foreslås skal avhjelpe de problemene som er avdekket i det gjeldende regelverket, med sikte på at det skal bli enklere for kredittforetaket å oppnå gunstige innlån knyttet til obligasjoner med en preferert stilling. Ut over dette antas forslagene i proposisjonen ikke å ha økonomiske eller administrative konsekvenser av betydning. Det vises for øvrig til omtalen av de økonomiske og administrative konsekvensene av innføring av et regelverk for særskilt sikrede obligasjoner i Ot.prp. nr. 104 (2001-2002).

9.1.3 Forslag i kapittel 4 - gjensidig godkjenning av yrkeskvalifikasjoner

Den foreslåtte bestemmelsen i eiendomsmeglingsloven § 2-3 tredje ledd forutsetter at det uarbeides forskriftsbestemmelser.

Forslaget vil medføre visse administrative konsekvenser ved at ordningen med egnethetsprøve i større grad vil måtte tilpasses den enkelte søker.

Det har hittil ikke vært mange saker om godkjenning av utenlandske yrkeskvalifikasjoner for eienomsmeglere.

Departementet legger til grunn at forslaget kun vil gi begrensede økonomiske konsekvenser, og at eventuelle økte utgifter for Kredittilsynet vil kunne dekkes innenfor gjeldende budsjettammer.

9.1.4 Forslag i kapittel 5 - adgang til å innhente politiattest for ansatte i Norges Bank

Personer som søker arbeid i Norges Bank vil kunne bli pålagt å legge frem politiattest. Det skal imidlertid bare kunne rekvireres politiattest ved ansettelse, ved vesentlige endringer av en ansatts arbeidsoppgaver og for personer som utfører arbeid for en tjenesteleverandør til banken. Fornytt attest kan kreves hvert 3. år. Det er i dag gratis å få utferdiget politiattest. Lovforslaget vil kunne medføre at politiet må skrive flere politiattester.

Justisdepartementet opplyser at politiets kostnader knyttet til utstedelse av politiattest er ca. 200 kroner per politiattest. Norges Bank har omkring 600 ansatte. Selv om det skulle innhentes politiattest for alle ansatte i Norges Bank, vil de samlede kostnader til dette likevel bli begrenset.

Departementet legger til grunn at de totale samfunnsøkonomiske kostnader ved forslaget ikke vil bli store.

9.1.5 Forslag i kapittel 6 - forbud mot at bank-sjef er medlem av bankstyre og avvikling av fellesmøte styre/forstanderskap (sparebanker) og styre/representantskap (forretningsbanker) mv.

De foreslåtte endringene i sparebankloven og forretningsbankloven om forbud mot at daglig leder er medlem av styret og oppheving av fellesmøtet som lovpålagt organ antas ikke å ha økonomiske konsekvenser av betydning. Forslagene vil, som engangseffekt, kreve administrative tilpasninger i bankene.

9.1.6 Forslag i kapittel 7 - fradragsberettiget pensjonssparing for frilansere

Forslaget innebærer at frilansere gis en adgang til å opprette skattefavisert pensjonsordning.

For likningsmyndighetene vil kontroll og annen oppfølging være i samsvar med de rutineene som gjelder for innskuddspensjon generelt. En adgang til frivillig pensjonssparing for frilansere vil derfor ikke representere økt arbeidsbyrde av særlig omfang for likningsmyndighetene. I den grad frilansere velger å benytte seg av adgangen til å opprette fradragsberettiget innskuddspensjon, vil dette føre til reduserte skatteinntekter.

9.2 Komiteens merknader

Komiteen tar Regjeringens redegjørelse vedrørende de økonomiske og administrative konsekvensene av forslagene i proposisjonen til etterretning.

10. MERKNADER TIL DE ENKELTE BESTEMMELSENE I LOVFORSLAGET

10.1 Sammendrag

Proposisjonens kapittel 10 inneholder merknader til de enkelte bestemmelser i Regjeringens forslag. Det vises til proposisjonens kapittel 10 for en nærmere redegjørelse.

10.2 Komiteens merknader

Komiteen tar merknadene til de enkelte bestemmelsene i Regjeringens forslag, jf. kapittel 10 i proposisjonen, til etterretning.

11. KOMITEENS TILRÅDING

Komiteen viser til proposisjonen og til det som står foran, og rår Odelstinget til å gjøre slikt

vedtak til lov

om endringer i finanslovgivningen mv.
(forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.)

I

I lov 24. mai 1961 nr. 1 om sparebanker gjøres følgende endringer:

§ 3 første ledd tredje punktum oppheves.

§ 4 nr. 4 og 5 skal lyde:

4. kommune der sparebanken har en eller flere avdelinger, jfr. § 17,
5. den eller de avdelinger som har lokalt forstanderskap, jfr. § 17 a, og den eller de avdelinger som har lokal kontrollkomité, jfr. § 17 b,

§ 7 første ledd nr. 1 til 3 skal lyde:

1. *forstanderskap,*
2. *kontrollkomité,*
3. *styre.*

§ 7 nytt femte ledd skal lyde:

Sparebankens styre og ledelse er ansvarlig for virksomheten i lokale organer.

§ 12 nytt femte ledd skal lyde:

Etter forslag fra styret avgjør forstanderskapet:

1. *opprettelse og nedleggelse av filial i kommune hvor banken ikke har sitt hovedkontor, annen filial eller avdelingskontor,*
2. *fordeling av det beløp som etter § 28 kan gis til allmennyttige formål,*
3. *opptak av ansvarlig lånekapital.*

§ 14 tredje og nytt fjerde ledd skal lyde:

En sparebank skal ha en daglig leder som tilsettes av styret. Ved tilsetting av daglig leder skal det straks sendes melding til Kredittilsynet. Daglig leder tilsettes på oppsigelse, og oppsigelsesfristen må fra sparebankens side ikke være lenger enn seks måneder.

Daglig leder eller annen ledende ansatt, herunder leder av avdeling eller filial, kan ikke være medlem av styret. Daglig leder har rett og plikt til å delta i styrets behandling av saker og har rett til å uttale seg, med mindre annet bestemmes av styret i den enkelte sak.

§ 14 nåværende fjerde og femte ledd blir femte og sjette ledd.

§ 17 oppheves.

Nåværende § 17 a blir § 17 og skal lyde:

§ 17. Vedtektene kan bestemme at banken skal ha en eller flere avdelinger med egne styrer (lokalstyrer) som hvert skal ha minst tre medlemmer.

Avdelingens leder ansettes av sparebankens styre etter innstilling fra lokalstyret.

Medlemmer av det lokale styre velges av det lokale forstanderskap. Har avdelingen ikke lokalt forstanderskap, velges medlemmene av sparebankens forstanderskap. Formann og nestformann velges særskilt.

Hvis ikke annet er bestemt i loven eller vedtektene, gjelder lovens bestemmelser om sammensetningen av *og medlemmer i sparebankens styre* tilsvarende for det lokale styret så langt de passer. Godtgjørelse til medlemmene av det lokale styret fastsettes dog av sparebankens forstanderskap eller *styre* etter nærmere bestemmelse i vedtektene. Ved praktiseringen av bestemmelsen i § 14 første ledd *annet og sjette* punktum regnes med antall ansatte ved avdelingen.

Sparebankens styre utarbeider instruks for det lokale styret, jfr. § 17 a annet ledd nr. 5. Instruksen skal godkjennes av sparebankens forstanderskap.

Nåværende § 17 b blir § 17 a og skal lyde:

§ 17 a. Har en sparebank lokal avdeling med eget styre, jfr. § 17, kan vedtektene bestemme at avdelin-

gen skal ha lokalt forstanderskap. Reglene i §§ 8, 8 a, 8 b, 8 c og 9 gjelder tilsvarende for det lokale forstanderskap så langt de passer. Ved praktiseringen av bestemmelsene i § 8 annet ledd annet til fjerde punktum regnes med antall ansatte ved avdelingen.

Det lokale forstanderskap skal:

1. velge sin formann og nestformann,
2. velge medlemmer og varamedlemmer til det lokale styret, jfr. § 17 tredje ledd,
3. velge medlemmer og varamedlemmer til den lokale kontrollkomité, jfr. § 17 b,
4. gjennomgå avdelingens regnskap og lokalstyrets årsberetning,
5. uttale seg om forslag til instruks for det lokale styret.

De bestemmelser som gjelder for forstanderskapet etter § 11 annet til sjuende ledd, gjelder tilsvarende for det lokale forstanderskap.

Det lokale forstanderskap skal etter forslag fra det lokale styret, fordele det gavebeløp som etter vedtak av sparebankens forstanderskap skal utdeles i avdelingens distrikt.

Nåværende § 17 c blir § 17 b, hvor første punktum skal lyde:

For avdeling med lokalt styre, jfr. § 17, kan vedtektene bestemme at det skal velges lokal kontrollkomité for stedlig kontroll under tilsyn av *sparebankens kontrollkomité*.

§ 18 første ledd første punktum skal lyde:

Medlem av forstanderskap, lokalt forstanderskap, kontrollkomité, lokal kontrollkomité, styre, lokalstyre, daglig leder eller annen ledende ansatt, herunder leder av avdeling eller filial, må ikke ta del i behandlingen eller avgjørelsen av noe spørsmål som han selv eller noen som han er gift med eller så nær i slekt- eller svogerskap med som søskenbarn, har personlig eller økonomisk særinteresse i.

§ 20 skal lyde:

§ 20. Allmennaksjeloven § 6-17 om godtgjørelse fra andre enn selskapet gjelder tilsvarende for godtgjørelse fra andre enn banken.

II

I lov 24. mai 1961 nr. 2 om forretningsbanker gjøres følgende endringer:

§ 8 første ledd tredje punktum oppheves.

§ 9 skal lyde:

§ 9. En forretningsbank skal ha et styre med fra fem til ni medlemmer. Det skal være allsidig sammensatt.

En forretningsbank skal ha en *daglig leder* som *tilsettes av styret*. En *daglig leder* tilsettes på oppsigelse og oppsigelsesfristen må fra bankens side ikke være lengre enn seks måneder.

Daglig leder eller annen ledende ansatt, herunder leder av avdeling eller filial, kan ikke være medlem av styret. Daglig leder har rett og plikt til å delta i styrets behandling av saker og har rett til å uttale seg, med mindre annet bestemmes av styret i den enkelte sak.

Styrets medlemmer velges av representantskapet. Ett medlem skal være ansatt i banken. Dette medlem skal ha et personlig varamedlem med møte- og talerett. Formann og nestformann velges særskilt.

Valget forberedes av en valgkomité som velges av representantskapet og som har medlemmer fra begge grupper i representantskapet, jf. § 11 *tredje og fjerde* ledd.

Kongen kan gi nærmere forskrifter om valget av de ansattes medlem og varamedlem til styret.

§ 11 nåværende fjerde til åttende ledd blir nye tredje til sjuende ledd.

§ 12 første ledd skal lyde:

En forretningsbanks avdeling utenfor hovedkontorets kommune skal, dersom representantskapet bestemmer det, ha eget styre med fra fire til sju *medlemmer*. Ett medlem velges av og blant de ansatte ved avdelingen – dersom avdelingen har 15 ansatte eller flere. De øvrige medlemmer velges av representantskapet. For medlemmer av avdelingsstyret gjelder for øvrig de samme bestemmelser som for medlemmer av *bankens styre*, jf. dog § 25 fjerde ledd siste punktum. *Bankens styre* fastsetter instruks for avdelingsstyret. Instruksen skal godkjennes av representantskapet. Kongen kan gi nærmere forskrifter om valget av de ansattes medlem til avdelingsstyret.

§ 12 nytt tredje ledd skal lyde:

Forretningsbankens styre og ledelse er ansvarlig for virksomheten i avdelingsstyret og distriktsrådet.

§ 15 skal lyde:

§ 15. *Etter forslag fra styret gjør representantskapet vedtak om:*

1. opprettelse av filial eller avdelingskontor og nedleggelse av filial eller avdelingskontor i kommuner hvor banken ikke har sitt hovedkontor, annen filial eller *avdelingskontor*,
2. *om* og i tilfelle hvor stort utbytte som skal deles ut til aksjeeierne innenfor det høyeste beløp som styret *fastsetter* og fra hvilket tidspunkt det vedtatte utbytte kan utbetales.

§ 17 første ledd første punktum skal lyde:

Medlem av styre, avdelingsstyre, kontrollkomité, representantskap, eller distriktsråd, *daglig leder eller annen ledende ansatt, herunder leder av avdeling eller filial*, må ikke ta del i behandlingen eller avgjørelsen av noe spørsmål som han selv eller noen som han er gift med eller så nær i slekt- eller svogerskap med som søskenbarn, har personlig eller økonomisk særinteresse i.

III

I lov 8. februar 1980 nr. 2 om pant skal § 6-4 første ledd tredje punktum lyde:

Panteretten utgjør fem prosent av formuesgodets beregnede verdi eller av det et salg av formuesgodet innbringer, men maksimalt 700 ganger rettsgebyret i hvert realregistrerte *panteobjekt*.

IV

I lov 12. juni 1981 nr. 52 om verdipapirfond skal § 4-8 annet ledd nr. 4 lyde:

4. 25 prosent av fondets eiendeler dersom verdipapirene er *obligasjoner med fortrinnsrett* utstedt av foretak hjemmehørende i en EØS-stat etter bestemmelsene i finansieringsvirksomhetsloven kapittel 2 *underkapittel IV*.

V

I lov 24. mai 1985 nr. 28 om Norges Bank og pengevesenet mv. (sentralbankloven) skal § 11 nytt fjerde ledd lyde:

Hovedstyret kan bestemme at den som skal utføre arbeid eller tjeneste for banken, eller som skal utføre arbeid for en tjenesteleverandør til banken, må framlegge politiattest dersom sikkerhetsmessige hensyn tilsier det. Det samme gjelder dersom senere endringer i en ansatts stilling eller arbeidsoppgaver gjør at sikkerhetsmessige grunner tilsier at det framlegges politiattest. Tidsbegrensningene i lov 11. juni 1971 nr. 52 om strafferegistrering § 6 gjelder ikke. Kongen kan gi utfyllende forskrifter om gjennomføringen av bestemmelsene i første og annet punktum, herunder regler om hvilke straffbare forhold som skal anmerkes på politiattesten og om behandlingen av politiattester som er framlagt for banken.

VI

I lov 10. juni 1988 nr. 40 om finansieringsvirksomhet og finansinstitusjoner (finansieringsvirksomhetsloven) gjøres følgende endringer:

Overskriften til kapittel 2 underkapittel IV skal lyde:

IV Obligasjoner med fortrinnsrett

§ 2-25 skal lyde:

§ 2-25 *Virkeområde*

Underkapittelet gjelder kredittforetaks rett til å ta opp lån ved å utstede obligasjoner med fortrinnsrett. Med obligasjoner med fortrinnsrett menes ihen- dehaverobligasjoner utstedt som mengdegjeldsbrev med fortrinnsrett til dekning i kredittforetakets sikkerhetsmasse, jf. § 2-28.

§ 2-26 skal lyde:

§ 2-26 *Beskyttet betegnelse*

Betegnelsen obligasjoner med fortrinnsrett kan bare benyttes om obligasjoner som er omfattet av reglene i dette underkapittelet.

Nåværende § 2-26 blir § 2-27 og skal lyde:

§ 2-27 *Virksomhetsbegrensning og meldeplikt ved oppstart*

Kredittforetak kan oppta obligasjonslån gjennom utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett når kredittforetakets vedtektsfastsatte formål er:

- a) å yte eller erverve bolighypoteklån, eiendomshypoteklån, lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder eller offentlige lån, og
- b) å finansiere utlånsvirksomheten hovedsakelig ved utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett.

Kredittforetak skal gi melding til Kredittilsynet senest 30 dager før det første gang usteder obligasjoner med fortrinnsrett.

Når hensynet til kredittforetakets soliditet tilsier det, kan Kredittilsynet gi pålegg til kredittforetaket om at obligasjoner med fortrinnsrett ikke skal utstedes.

Kredittilsynet kan samtykke til at kredittforetak i en overgangsperiode kan drive virksomhet som består i å oppta obligasjonslån gjennom utstedelse av obligasjoner med fortrinnsrett parallelt med annen virksomhet. Virksomhetene skal i så fall holdes atskilt fra hverandre. Kredittilsynet kan sette vilkår for å sikre slik atskillelse. Kredittilsynets samtykke kan gis for en periode på inntil ett år med mulighet til forlengelse for ytterligere ett år.

§ 2-28 skal lyde:

§ 2-28 *Krav til sikkerhetsmassens sammensetning*

Sikkerhetsmassen kan bare bestå av følgende typer fordringer:

- a) lån sikret ved pant i bolig, atkomstdokument til bolig eller borettslagsandel (bolighypoteklån),
- b) lån sikret ved pant i annen fast eiendom (eiendomshypoteklån),
- c) lån sikret ved pant i andre realregistrerte formuesgoder,

d) lån til, eller lån garantert av, stat, kommune eller tilsvarende offentlige organer i andre stater (offentlige lån),

e) fordringer i form av derivatavtaler som tilfredsstiller nærmere krav fastsatt i forskrift,

f) fordringer som utgjør fyllingssikkerhet etter bestemmelsene i fjerde ledd.

Ved innføringen i sikkerhetsmassen skal lån som nevnt i første ledd bokstav a til c ikke overstige en nærmere angitt prosent av verdien av det formuesgodet fordringen er sikret ved pant i (belåningsgrad). Kongen fastsetter forskrift om belåningsgrader for ulike typer formuesgoder.

Lån som nevnt i første ledd bokstav a til c må ha pantesikkerhet i et formuesgode som ligger innenfor EØS-området eller OECD-området. Offentlige lån må være ytt til eller garantert av et offentlig organ som nevnt i første ledd bokstav d innenfor EØS-området eller OECD-området.

Som fyllingssikkerhet kan bare benyttes særlig likvide og sikre fordringer. Sikkerhetsmassen kan til enhver tid inneholde inntil 20 prosent fyllingssikkerhet. Dersom det foreligger særlige forhold, kan Kredittilsynet gi tillatelse til at andelen for en begrenset tidsperiode kan utgjøre inntil 30 prosent. Kongen kan i forskrift gi utfyllende bestemmelser om krav til de fordringene som kan inngå i sikkerhetsmassen, og herunder innføre begrensninger i sammensetningen av sikkerhetsmassen.

§ 2-29 skal lyde:

§ 2-29 *Beregning av verdi på underliggende formuesgoder*

Ved innføring av fordringer som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav a til c i sikkerhetsmassen, skal det fastsettes et forsvarlig verdigrunnlag for formuesgodet som stilles som sikkerhet for hver enkelt fordring. Forsvarlig verdigrunnlag kan ikke være høyere enn markedsverdi fastsatt ut fra en forsiktig vurdering.

Forsvarlig verdigrunnlag skal fastsettes gjennom en individuell vurdering av det aktuelle realregistrerte formuesgodet. Verdivurderinger skal utføres av en kompetent og uavhengig person i henhold til anerkjente prinsipper. Vurderingen skal dokumenteres, og det skal fremgå av vurderingen hvem som har foretatt den, når den er foretatt og hvilke forutsetninger som er lagt til grunn for den. Verdivurdering av boliger kan likevel bygge på generelle prisnivåer så fremt det må anses forsvarlig ut fra markedsforholdene.

Kredittforetaket skal etablere systemer for etterfølgende kontroll med verdiutviklingen. Kredittforetaket skal også overvåke markedsutviklingen og verdirelevante forhold ved de enkelte realregistrerte formuesgodene. Dersom markedsforholdene eller forhold ved det enkelte formuesgodet tilsier at det

kan ha skjedd en ikke ubetydelig verdiforringelse, skal kredittforetaket sørge for at det fastsettes et nytt forsvarlig verdigrunnlag i henhold til første og annet ledd.

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere regler om verdiberegningen og om krav til kredittforetakets systemer. Kongen kan i forskrift også fastsette regler om endret belåningsgrad som følge av etterfølgende verdifall for formuesgoder som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav a til c.

Nåværende § 2-32 blir § 2-30 og skal lyde:

§ 2-30 Pantsettelse og tvangsforfølgning

Fordringer som inngår i sikkerhetsmassen kan ikke pantsettes eller gjøres til gjenstand for utlegg, arrest eller annen tvangsforretning til fordel for enkelte av kredittforetakets kreditorer. Det kan heller ikke erklæres eller avtales motregningsrett, tilbakeholdsrett eller liknende i fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Kongen kan i forskrift gi særregler og gjøre unntak fra regelen i dette ledd for fordringer som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e.

Nåværende § 2-28 blir § 2-31 og skal lyde:

§ 2-31 Krav til stadig beløpsmessig balanse

Sikkerhetsmassens verdi skal til enhver tid overstige verdien av obligasjonene med fortrinnsrett til dekning i sikkerhetsmassen. Det skal tas hensyn til kredittforetakets derivatavtaler som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e ved beregningen av verdiene. Kongen kan i forskrift fastsette nærmere krav til hvordan verdiene skal beregnes. Kongen kan i forskrift fastsette regler for kredittforetak som ikke oppfyller kravet til stadig beløpsmessig balanse i første punktum.

Ved vurderingen av om kravet i første ledd er oppfylt, kan lån til samme låntaker og lån som har sikkerhet i samme formuesgode ikke medregnes med større del enn fem prosent av samlet sikkerhetsmasse. Kongen kan i forskrift fastsette at lån ut over grensen på fem prosent medregnes dersom det foreligger tilleggssikkerhet, og regler om slik tilleggssikkerhet.

§ 2-32 skal lyde:

§ 2-32 Likviditetskrav

Kredittforetaket skal påse at betalingsstrømmene fra sikkerhetsmassen til enhver tid gjør kredittforetaket i stand til å innfri sine betalingsforpliktelser overfor eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e. Kredittforetaket kan inngå rente- og valutakontrakter for å oppfylle dette kravet.

Kredittforetaket skal opprette en likviditetsreserve som inngår i sikkerhetsmassen som fyllingssikker-

het. Kongen kan i forskrift gi nærmere regler om likviditetsreserve, herunder om tillatt avvik mellom fremtidige inn- og utbetalinger og om tillatt avvik mellom innfrielsesvilkårene for obligasjoner med fortrinnsrett og for fordringer som inngår i sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Kongen kan i forskrift gi regler om tillatt rente- og valutarisiko og om adgangen til å inngå rente- og valutakontrakter.

§ 2-33 skal lyde:

§ 2-33 Krav til registrering

Kredittforetaket skal føre register over obligasjonene med fortrinnsrett det utsteder, og sikkerhetsmassen som er tilordnet disse, herunder derivatavtaler som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e. Registeret skal til enhver tid inneholde opplysninger om verdien av obligasjonene og sikkerhetsmassen.

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere krav til registerets innhold, utforming og tilgjengelighet, samt regler om føring av registeret.

Ny § 2-34 i underkapittel IV skal lyde:

§ 2-34 Uavhengig gransker

Før kredittforetak utsteder obligasjoner med fortrinnsrett skal det være oppnevnt en uavhengig gransker for kredittforetaket. Granskeren oppnevnes av Kredittilsynet. Kredittilsynet kan når som helst tilbakekalle oppnevningen og oppnevne en ny gransker.

Granskeren skal overvåke at registeret føres korrekt, og regelmessig foreta en vurdering av om kravene i §§ 2-31 og 2-33 overholdes. Granskeren skal regelmessig underrette Kredittilsynet om sine iakttagelser og vurderinger.

Kredittforetaket har plikt til å gi granskeren alle relevante opplysninger om virksomheten. Granskeren skal ha full adgang til kredittforetakets register og kan kreve ytterligere opplysninger av kredittforetaket. Granskeren har også rett til å gjennomføre undersøkelser hos kredittforetaket.

Granskeren har krav på rimelig vederlag fra kredittforetaket for sitt arbeid. Kongen kan i forskrift fastsette nærmere regler om oppnevning av og vederlag til granskere, og om granskeres oppgaver, rettigheter og plikter.

Nåværende § 2-33 blir § 2-35 i underkapittel IV og skal lyde:

§ 2-35 Fortrinnsrett til sikkerhetsmassen, felles gjeldsfølgning mv.

I tilfelle konkurs, gjeldsforhandling etter konkursloven, avvikling av kredittforetaket eller offentlig administrasjon har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt

i § 2-28 første ledd bokstav e eksklusiv, lik og forholdsmessig fortrinnsrett til dekning i den sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Denne fortrinnsretten i sikkerhetsmassen går foran fortrinnsrett som nevnt i lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) §§ 9-2 til 9-4. Ved konkurs gjelder bestemmelsen i panteloven § 6-4 om lovbestemt pant for boet tilsvarende for boets rett til dekning i sikkerhetsmassen. Boets lovbestemte pant utgjør da maksimalt 700 ganger rettsgebyret i hver enkel sikkerhetsmasse.

Fortrinnsretten omfatter også midler som senere betales inn i henhold til gjeldende avtalevilkår for fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Slike midler skal fortløpende registreres etter reglene i § 2-33.

Ved konkurs, gjeldsforhandling etter konkursloven, avvikling av kredittforetaket eller offentlig administrasjon har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e krav på rettidig betaling med midler som omfattes av fortrinnsretten så lenge bobehandlingen pågår, så fremt sikkerhetsmassen i all hovedsak oppfyller lovens krav. Dersom det ikke er mulig å forestå kontraktmessige betalinger med midler fra sikkerhetsmassen, og det ikke er sannsynlig at det vil skje en snarlig endring av likviditetssituasjonen, skal bostyret fastsette en dato for betalingsstans. Bostyret skal så snart som mulig informere eiere av krav med fortrinnsrett om betalingsstansen.

Utbringer sikkerhetsmassen mer enn det som er nødvendig for å dekke obligasjonseiernes eller derivatmotpartenes krav, inngår det overskytende i bo-massen.

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere regler om gjennomføring av konkursbehandling, offentlig administrasjon, gjeldsforhandling eller avvikling i kredittforetak som faller inn under dette kapittelet, herunder også fastsette regler som begrenser konkursboets, gjeldsnemndas, administrasjonsstyrets eller avviklingsstyrets mulighet til å disponere over utlån og andre eiendeler som inngår i sikkerhetsmassen, når dette kan gjøres uten å svekke de øvrige kreditorers dekningsmulighet. Slike forskrifter kan fravike regler i lovgivningen om konkurs, offentlig administrasjon av finansinstitusjoner, gjeldsforhandling og tvangsfullbyrdelse.

I kapittel 2 underkapittel V gjøres følgende endringer:

Nåværende §§ 2-34 til 2-37 blir §§ 2-36 til 2-39.

I kapittel 2a underkapittel V § 2a-17 fjerde ledd skal annet punktum oppheves.

VII

I lov 16. juni 1989 nr. 53 om eiendomsmegling skal § 2-3 tredje ledd lyde:

Departementet kan ved forskrift fastsette bestemmelser om godkjenning av søkere med yrkeskvalifikasjoner fra andre stater.

VIII

I lov 13. juni 1997 nr. 44 om aksjeselskaper (aksjeloven) skal § 4-4 lyde:

§ 4-4. Registrering av aksjer i et verdipapirregister

Er selskapets aksjer registrert i et verdipapirregister, gjelder reglene i lov om allmennaksjeselskaper om slik registrering for aksjene, herunder § 4-10 om forvalterregistrering.

IX

I lov 13. juni 1997 nr. 45 om allmennaksjeselskaper (allmennaksjeloven) gjøres følgende endringer:

§ 4-10 første ledd skal lyde:

(1) En bank eller annen forvalter som er godkjent av Kongen, kan føres inn i aksjeeierregisteret i stedet for en utenlandsk aksjeeier når aksjene er opptatt til handel på norsk regulert marked. Som utenlandsk aksjeeier regnes selskap registrert i utlandet, med mindre selskapets hovedkontor befinner seg her i riket, samt utenlandsk statsborger som ikke er bosatt her i riket. Kongen kan samtykke i forvalterregistrering av aksjer som tilhører utenlandske aksjeeiere også i andre tilfeller enn nevnt i første punktum. Et annet norsk verdipapirregister kan etter forskrift gitt av Kongen opprette et delregister som føres inn i aksjeeierregisteret på vegne av aksjeeier. § 4-5 gjelder tilsvarende for delregisteret. Selskapet kan vedtektsfeste at aksjene i selskapet ikke skal kunne forvalterregistreres.

§ 4-10 femte ledd skal lyde:

(5) Kongen kan gi forskrift om forvalterregistrering, herunder om forvalterens plikt til å gi offentlig myndighet opplysning om eierforholdene til de aksjer som forvaltes, og plikt til å rapportere periodisk om eierforholdene til offentlig myndighet eller til andre.

X

I lov 26. mars 1999 nr. 14 om skatt av formue og inntekt (skatteloven) skal § 6-46 tredje ledd lyde:

(3) Det gis fradrag etter annet ledd for selvstendig næringsdrivende, frilansere og deltakere som nevnt i § 10-40 for tilskudd til pensjonsordning etter innskuddspensjonsloven § 2-3 annet ledd.

XI

I lov 24. november 2000 nr. 81 om innskuddspensjon i arbeidsforhold (innskuddspensjonsloven) skal § 2-3 annet ledd lyde:

(2) Et foretak som ikke omfattes av første ledd kan opprette pensjonsordning for selvstendig næringsdrivende, for personlig deltaker i deltakerlignet selskap eller for ansatt eier av aksjeselskap eller allmennaksjeselskap. Årlig innskudd til ordning som nevnt i foregående punktum kan ikke overstige 4 prosent av vedkommende persons samlede beregnede personinntekt fra næringsvirksomhet mellom 1 og 12 G eller lønn mellom 1 og 12 G. *Frilansere kan også opprette slik pensjonsordning, hvor årlig innskudd til ordningen ikke kan overstige 4 prosent av samlet beregnet personinntekt fra oppdragsvirksomhet mellom 1 og 12 G.* Dersom et foretak som nevnt i første punktum oppretter pensjonsordning, gjelder bestemmelsene i kapittel 4 om medlemskap for arbeidstakere og i kapittel 5 om innskudd for arbeidstakere tilsvarende så langt de passer.

XII

I lov 5. juli 2002 nr. 64 om registrering av finansielle instrumenter (verdipapirregisterloven) gjøres følgende endringer:

§ 6-3 femte ledd siste punktum oppheves.

§ 6-3 nytt sjettede ledd skal lyde:

Forvalteren skal fastsette regler for når forvalteren skal anses for å ha fått melding om en rettsstiftel-

se etter § 7-5. Reglene skal godkjennes av Kredittilsynet.

§ 6-4 nytt tredje ledd skal lyde:

Departementet kan i forskrift gi nærmere regler om tvangssalg av finansielle instrumenter registrert på forvalterkonti i de tilfeller der kontoen forvaltes av noen uten godkjenning etter § 6-3 første ledd, eller der forvalter ikke oppfyller sin plikt etter § 6-3 fjerde ledd.

Overskriften til kapittel 7 skal lyde:

Kapittel 7. Rettsvirkninger av registrering og notifikasjon

Ny § 7-5 skal lyde:

§ 7-5 *Finansielle instrumenter innført i et verdipapirregister*

Disposisjoner over finansielle instrumenter registrert på forvalterkonto i et verdipapirregister med tillatelse etter § 3-1 får rettsvirkninger etter §§ 7-1 og 7-2 når forvalteren får melding om disposisjonen. Rettsvirkninger etter §§ 7-1 og 7-2 inntreffer likevel bare når forvalter er godkjent etter § 6-3 første ledd.

XIII

Loven gjelder fra den tid Kongen bestemmer. Kongen kan sette i kraft de enkelte bestemmelsene til forskjellig tid. Kongen kan gi overgangsbestemmelser.

Oslo, i finanskomiteen, den 23. januar 2007

Reidar Sandal

leder

Ulf Leirstein

ordfører

Vedlegg

Brev fra Finansdepartementet v/statsråden til Stortingets presidentskap, datert 22. desember 2006

Korrigerings av lovforslag i Ot.prp. nr. 11 (2006-2007)

Finansdepartementet fremmet 1. desember 2006 Ot.prp. nr. 11 Om lov om endringer i finanslovgivningen mv. (forvalterregistrering av aksjer, obligasjoner med fortrinnsrett, mv.).

Departementet ønsker å gjøre oppmerksom på trykkfeil i to punkter i lovforslaget og en trykkfeil i spesialmerknadene, som bør vurderes korrigeret.

1. Sparebankloven § 17 a

Lovforslaget del I (sparebankloven) § 17 a er uriktig nummerert § 17. I Ot.prp. nr. 11 står det følgende:

"Nåværende § 17 b blir § 17 a og skal lyde:

§ 17. Har en sparebank lokal avdeling med eget styre, jfr. § 17, kan ..."

Det korrekte, med endringen i halvfet, skal være:

"Nåværende § 17 b blir § 17 a og skal lyde:

§ 17 a. Har en sparebank lokal avdeling med eget styre, jfr. § 17, kan ..."

2. Finansieringsvirksomhetsloven § 2-35

I Ot.prp. nr. 11, lovforslaget del VI (finansieringsvirksomhetsloven) ny § 2-35 mangler tredje ledd en henvisning til de to alternativene *avvikling av kredittforetaket* og *offentlig administrasjon*, slik det er forutsatt i omtalen i proposisjonen pkt. 3.4.13.4 (side 66), jf. at finansieringsvirksomhetsloven § 2-35 tredje ledd om fortsatt betaling også skal gjelde ved avvikling av kredittforetaket og ved offentlig administrasjon.

I Ot.prp. nr. 11 står det følgende:

"Nåværende § 2-33 blir § 2-35 i underkapittel IV og skal lyde:

§ 2-35 *Fortrinnsrett til sikkerhetsmassen, felles gjeldsforfølgning mv.*

I tilfelle konkurs, gjeldsforhandling etter konkursloven, *avvikling av kredittforetaket* eller offentlig administrasjon har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e ...

Fortrinnsretten omfatter også midler som senere betales inn i henhold til ...

Ved konkurs eller gjeldsforhandling etter konkursloven har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e krav på rettidig betaling med midler som omfattes av fortrinnsretten så lenge bobehandlingen pågår, så fremt sikkerhetsmassen i all

hovedsak oppfylder lovens krav. Dersom det ikke er mulig å forestå kontraktmessige betalinger med midler fra sikkerhetsmassen, og det ikke er sannsynlig at det vil skje en snarlig endring av likviditetssituasjonen, skal bostyret fastsette en dato for betalingsstans. Bostyret skal så snart som mulig informere eiere av krav med fortrinnsrett om betalingsstansen.

Utbringer sikkerhetsmassen mer enn det som er nødvendig for å dekke ...

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere regler om gjennomføring av ..."

Det korrekte, med endringen i halvfet, skal være:

"Nåværende § 2-33 blir § 2-35 i underkapittel IV og skal lyde:

§ 2-35 *Fortrinnsrett til sikkerhetsmassen, felles gjeldsforfølgning mv.*

I tilfelle konkurs, gjeldsforhandling etter konkursloven, avvikling av kredittforetaket eller offentlig administrasjon har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e eksklusiv, lik og forholdsvis fortrinnsrett til dekning i den sikkerhetsmassen som er avsatt for dem. Denne fortrinnsretten i sikkerhetsmassen går foran fortrinnsrett som nevnt i lov 8. juni 1984 nr. 59 om fordringshavernes dekningsrett (dekningsloven) §§ 9-2 til 9-4. Ved konkurs gjelder bestemmelsen i panteloven § 6-4 om lovbestemt pant for boet tilsvarende for boets rett til dekning i sikkerhetsmassen. Boets lovbestemte pant utgjør da maksimalt 700 ganger rettsgebyret i hver enkel sikkerhetsmasse.

Fortrinnsretten omfatter også midler som senere betales inn i henhold til gjeldende avtalevilkår for fordringer som inngår i sikkerhetsmassen. Slike midler skal fortløpende registreres etter reglene i § 2-33.

Ved konkurs, gjeldsforhandling etter konkursloven, avvikling av kredittforetaket eller offentlig administrasjon har eiere av obligasjoner med fortrinnsrett og motparter i derivatavtaler som nevnt i § 2-28 første ledd bokstav e krav på rettidig betaling med midler som omfattes av fortrinnsretten så lenge bobehandlingen pågår, såfremt sikkerhetsmassen i all hovedsak oppfylder lovens krav. Dersom det ikke er mulig å forestå kontraktmessige betalinger med midler fra sikkerhetsmassen, og det ikke er sannsynlig at det vil skje en snarlig endring av likviditetssituasjonen, skal bostyret fastsette en dato for betalingsstans. Bostyret skal så snart som mulig informere eiere av krav med fortrinnsrett om betalingsstansen.

Utbringer sikkerhetsmassen mer enn det som er nødvendig for å dekke obligasjonseiernes eller derivatmotpartenes krav, inngår det overskytende i bobassen.

Kongen kan i forskrift fastsette nærmere regler om gjennomføring av konkursbehandling, offentlig administrasjon, gjeldsforhandling eller avvikling i kredittforetak som faller inn under dette kapittelet, herunder også fastsette regler som begrenser konkursboets, gjeldsnemndas, administrasjonsstyrets eller avviklingsstyrets mulighet til å disponere over ut-

lån og andre eiendeler som inngår i *sikkerhetsmassen*, når dette kan gjøres uten å svekke de øvrige kreditorens dekningsmulighet. Slike forskrifter kan fravike regler i lovgivningen om konkurs, offentlig administrasjon av finansinstitusjoner, *gjeldsforhandling* og tvangsfullbyrdelse."

3. *Spesialmerknadene til finansieringsvirksomhetsloven § 2-35*

Spesialmerknadene til finansieringsvirksomhetsloven § 2-35 (proposisjonens pkt. 10.6, side 95 første spalte) mangler i femte avsnitt en henvisning til de to alternativene *avvikling av kredittforetaket* og *offentlig administrasjon*. Som nevnt ovenfor i pkt. 2 i dette brevet er det forutsatt i proposisjonen pkt. 3.4.13.4 (side 66) at finansieringsvirksomhetsloven § 2-35 tredje ledd om fortsatt betaling også skal gjelde ved avvikling av kredittforetaket og ved offentlig administrasjon.

I Ot.prp. nr. 11 lyder spesialmerknadene til finansieringsloven § 2-35 femte avsnitt som følger:

"Tredje ledd viderefører obligasjonseiernes og derivatmotpartenes krav på rettidig betaling i tilfelle konkurs eller gjeldsforhandling. Så lenge sikkerhetsmassen genererer en likviditet som i all hovedsak

gjør det mulig å opprettholde kontraktsmessige betalinger til dem som har fortrinnsrett til dekning av den, skal bostyret foreta utbetalinger i tråd med hva som er avtalt. Dette innebærer at tilfeldige likviditetsproblemer eller mindre avvik fra finansieringsvirksomhetslovens krav, ikke medfører at det innføres betalingsstans."

Det korrekte, med endringen i halvfet, skal være at femte avsnitt i spesialmerknadene til finansieringsvirksomhetsloven § 2-35 lyder som følger:

"Tredje ledd viderefører obligasjonseiernes og derivatmotpartenes krav på rettidig betaling i tilfelle konkurs, gjeldsforhandling, **avvikling av kredittforetaket eller offentlig administrasjon**. Så lenge sikkerhetsmassen genererer en likviditet som i all hovedsak gjør det mulig å opprettholde kontraktsmessige betalinger til dem som har fortrinnsrett til dekning av den, skal bostyret foreta utbetalinger i tråd med hva som er avtalt. Dette innebærer at tilfeldige likviditetsproblemer eller mindre avvik fra finansieringsvirksomhetslovens krav, ikke medfører at det innføres betalingsstans."

Jeg ber om at dette hensyntas i komiteens innstilling.

